

SEVGİ

DÜNYASI

NİSAN 2014 Sayı: 544 Fiyat: 7 TL

NASIL DÜŞÜNMEİYİZ?

GİDİP DE GERİ DÖNENLER

İNSANOĞLUNUN MUHTEŞEM GEÇMİŞİ

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 46 Sayı: 544 Nisan 2014

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 7 TL
Yıllık Abone: 80TL
Yurt Dışı: 100 TL

İÇİNDEKİLER

Bozulanlar Nasıl Düzelecek?	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
İnsanoğlu'nun Muhteşem Geçmişi	8
Ahmet Kayserilioğlu	
Özgürlük Zor Zanaat	16
Güngör Özyiğit	
Gidip de Geri Dönenler	22
Derleyen ve Çeviren: Zuhal Voigt	
Hristiyanlıkta Kadın	29
(Kadının Bitmeyen Çilesi)	
Yalçın Kaya	
Nasıl Düşünmeliyiz?	36
Çeviren: Nelda Bayraktar	
2014 Yılına Girerken	40
(Canlı Kryon Celsesi)	

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasi.org, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Neler yaşanır ve yaşanacaksa yaşansın, bizler, ülkemizin bu zor ve dar günleri aşip salimen güzel günlere varacağına inanıyoruz. Çünkü inanıyoruz ki, işler sarpa sarmış ve içinden çıkılamayacak gibi görünse de, ülkece sahip olduğumuz gelenekler, birikimler ve tecrübeler, memleketimizde, devlet ricalinde (devlet adamı, ileri gelenleri) sağduyulu, sakin, ilkeli ve iyi zamanlama yapabilen kişilerin varlığına hâlâ imkân ve zemin oluşturmaya devam etmektedir. Onlar belki çoktan başlamışlardır alttan alta yavaş yavaş islâh çalışmalarına. Ya da onların varlığı sayesinde gerçek çürüme hiçbir zaman gerçekleşmeyecektir ülkemizde. Aslında olan bitene belli bir mesafeye çekilip dıştan bakabilirsek, kini, nefreti, intikam duygularını ve taraf tutmayı bir kenara koyuversek, zengin bir tecrübe ortamından geçtiğimizi, doğruların ortaya çıkması için yanlışları tanımamız sürecine ihtiyaç olduğunu, kabuk değiştirmenin ve evrilmenin sancılarının ne boyutlara vardığını izleyebiliriz. Belli yerlere gelebilmek, belli gerçekleri ve değerleri kazanabilmek kolaylığın işi olmadığı gibi, bazı toplumlar belli bir bilgi üstünlüğüne nail olabilmek, onu hak edebilmek için de çeşitli sıkıntılar çekmek ve bedeller ödemek zorunda kalmaktadırlar. Eğer bilgi dediğimiz şey yalnız O'nunsa ve yalnız O'ndansa, bilgiye ulaşmak için en birinci şart temizlik olmalıdır. Temizlenmek, arınmak, veballerden, günahlardan kurtulmak, yanlışları ve eksikleri tespit edip onları düzeltmek aynı bir doğum gibi sancılı ve zorlayıcı bir süreçtir. Öyleyse umudumuzu koruyarak, içimizdeki neşeyi hiçbir zaman kaybetmeyerek, insanları sınıflandırıp ayırmadan her birimiz birer sevgi istasyonu gibi temiz yayınlar yapmalıyız çevremize, dünyamıza, evrene. O zaman en darda olan, katılmış gönüllere bile ulaşabiliriz belki.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Önce zihniyetlerin düzelmesi, gerçek doğruların ve gerçek değerlerin herkesçe benimsenmesi gerekmektedir. Bu da köklü bir eğitim ister ve uzun bir süre ister. Ahlâkı bozmak, düzeni, disiplini bozmak kolaydır da, bozulunu düzeltmek çok zordur. Bir binayı yıkmak kolaydır da yapmak çok daha zordur. Zaman ister, bilgi ister, para ister ve büyük emek ister. Fakat bozulunu düzeltmemek, o bozuk halde devamına göz yummak da sıkıntuların, dertlerin ve gözyaşlarının artarak sürüp gitmesine izin vermek demektir. Öyleyse her sıkıntıyı, her zorluğu göze alarak, bozulan ahlâkı, bozulan zihniyetleri ve bozulan inançları düzeltmek için kolları sıvamak gerekmektedir.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Bozulanlar Nasıl Düzelecek?

İNSANİ DEĞERLER TERKEDİLİNCE

Toplumların düzenli işleme, insanların ilişkilerinin, işlerinin ve alışverişlerinin herkesin yararına olarak yürümesi, ancak insanî değerler herkesçe benimsenirse mümkün olabilir. İnsanî değerlerin az veya çok terk edilmesi, toplumda gittikçe artan huzursuzlukları ve bozuklukları meydana getirir. Bunun örneklerini ülkemizde çok görmekteyiz. Örneğin insanlar doğru ve dürüst davranacak yerde, yalana, hileye, aldatmaya saparlarsa, o toplumda güven kalmaz, huzur kalmaz ve sevgiyle el uzatmak hiç olmaz. Aldatanlar, bir süre için kendilerini kazançlı sanırlar ve için için sevinirler. Ama zaman içinde o kişiye kimsenin güveni ve sevgisi kalmaz. Bir gün gelir ki aldattığını zanneden, aldandığını görür. Yaptığı haksızlıkların ve kötülüklerin kendine döndüğünü fark eder. Aldananlarsa kendisini aldatanlara karşı kızgınlık, kin ve nefret içinde olurlar. Kendi iyi niyetlerinin

kötüye kullanıldığını, kendilerinin enayi yerine konulduğunu görerek üzürlürler. Bir daha kimseye güvenmeyeceklerine ahdederler. Sonuçta toplum birbirine güvenmeyen kişilerden kurulu hale gelir. Güveni kaybetmiş toplumlar huzurlu olamaz, birlikte hareket edemez, güçlü atılımlar yapamaz.

Yükselmiş, işinde veya mesleğinde başarılı olmuş kişileri kıskananlar, onlar hakkında yalanlar ve iftiralar uydurarak onları yıpratmak, kötü duruma düşürmek isteyenler oluyor. Onlar kıskandıkları kişilere zarar verdiklerini görerek belki bir süre sevinirler. Fakat bu davranışları onları yükseltmiş olur mu? Hele o kıskandıkları kişinin seviyesine yükseltir mi? Yoksa herkesin gözünde zavallılığını belirtmiş duruma mı düşer? Çünkü denmiştir ki: "Başkasını hor tutan kendini alçaltandır." Yine denmiştir ki: "Her şeyi elde etmek istiyorsanız, onun en kısa yolu kendinizi yükseltmektir. Kötülerin zannettiği gibi, başkalarını hiçbir şey

yapamaz hale getirmek değil" İyiler, iyi olanlar başkalarını kötüleyerek bir yere varılamayacağını bilirler Onlar çalışarak, bilgilerini ve tecrübelerini artırarak daha bilgili, daha tecrübeli ve daha çok seven olmaya uğraşırlar.

Dürüst yollardan çalışarak kazanacakları yerde, başkalarını tehdit ederek, korkutarak haraç alanlar, sonra mafya diye ün yapanlar, bir süre kazançlı görünürler. Ama zaman içinde ya öldürülürler ya ezilirler ya da adalet onların yakalarına yapışır. Haksız ve helâl olmayan yollardan gelen kazanç da kimseye hayır etmez ve mutluluk vermez. Görevini iyi yapmayan memur, rüşvet alarak haksız işler yapan yönetici, rüşvetle haksız karar veren hâkim yanlış yoldadır. Onlar da yaptıkları haksızlıkların kendilerine dönecek zararlarını zaman içinde görürler.

Bunlar neden oluyor? Toplumda ahlâk bozulmuştur, gerçek değerler kaybolmuştur ve insanlar

yalnız kendilerini, kendi çıkarlarını düşünür olmuşlardır. Bu durumdaki toplumda huzur ve mutluluk olamaz. Herkes bir yönden sıkıntıda, huzursuzdur. Kimse kimseye güvenmemekte ve inanmamaktadır.

Güvenin ve inanmanın olmadığı yerde de sevgi olmaz. Bir yerde sevgi yoksa orada hem topluca yükselme kalmaz, hem de dirlik, düzenlik, süreklilik kazanılamaz. Bozulmanın temel nedeni bencillik, çıkarıcılık, yaşamı dünyadan ibaret görmek ve Yaradan'ın varlığına ve O'nun düzenine inanmamakta ve tabii uymamaktadır.

Böyle olunca iyilik değerini yitiriyor. Doğru ve dürüst olmak enayilik gibi görülüyor. Çalışmadan kazanmanın yolları aranıyor. Çalışmanın, düzenle çalışmanın yararları görülüyor. Bilgili olmanın, bilgiyi artırmanın yararları anlaşılıyor. Hele sevginin, gönülden duyulan gerçek sevginin, sevene de sevilene de kazandıracakları hiç fark edilmiyor. Sevgi bir aldatma aracı olarak kullanılıyor. Sevginin, bil-

ginin, çalışmanın, iyiliğin, doğruluğun olmadığı yerde de hasetler, kıskançlıklar, başkalarını yermeler, kötüllemeler, kinler, nefretler, düşmanlıklar, iftiralar sökün ediyor. Kötülüklerin kol gezdiği bir ortamda kimde huzur olur? Kimde mutluluk olur? Kimde sevgi ve yükselme olur? Gönüllerde ve gözlerde sadece karanlıklar olur. Böyle ileri derecede bozulmada enflasyonun, adaletsiz gelir dağılımının ve adaletin olmayışının da elbette etkisi büyüktür.

BOZULAN BU DÜZEN NASIL DÜZELİR?

Bozulmuş düzeni düzeltmek gerçekten çok zordur. Düzenleri bozulan bir toplumda gerçek değerler kaybolmuş, değersizlikler, kötülükler, ihanetler, arkadan vurmalar değerli ve yararlı görülmeğe başlanmıştır. Orada sadece zabıta kuvvetleriyle, disiplinli bir yönetimle insanları düzeltmek mümkün değildir. Önce zihniyetlerin düzelmesi, gerçek

doğruların ve gerçek değerlerin herkesçe benimsenmesi gerekmektedir. Bu da köklü bir eğitim ister ve uzun bir süre ister. Ahlâkı bozmak, düzeni, disiplini bozmak kolaydır da, bozulmuş düzeni düzeltmek çok zordur. Bir binayı yıkmak kolaydır da yapmak çok daha zordur. Zaman ister, bilgi ister, para ister ve büyük emek ister. Fakat bozulmuş düzeni düzeltmemek, o bozuk halde devamına göz yummak da sıkıntıların, dertlerin ve gözyaşlarının artarak sürüp gitmesine izin vermek demektir. Öyleyse her sıkıntıyı, her zorluğu göze alarak, bozulmuş ahlâkı, bozulmuş zihniyetleri ve bozulmuş inançları düzeltmek için kolları sıvamak gerekmektedir.

Toplumları düzen içinde tutan başta ahlâk kurallarıdır. Ya dini inançlardan kuvvet alan ya da kanun, örf, âdet ve geleneklerden kuvvet alan doğru kurallar, insan ilişkilerinin düzenlenmesini sağlarlar. Yalan söylemek kötüdür, suçtur veya günahıdır. Din kardeşini veya vatandaşını aldatmak suçtur ve

cezası vardır. Hile yapmak, malı hatalı tartmak, ucuz malı pahalıya satmak, emeğinden veya verdiğinden çok fazlasını almaya çalışmak kötüdür, suçtur, cezası vardır. Kıskançlıkla, hasetle insanlar hakkında kötü lâflar üretmek, gıybet yapmak, yermek, iftiralar etmek suçtur, cezası vardır. Kin tutmak, kızarak gönül kırmak, nefret etmek, insan kardeşine hor davranmak, onu adam yerine koymamak suçtur. Bunların tümü toplum düzenini bozan kötü eylemler, kötü davranışlardır ve mutlaka cezalandırılmaları gerekir.

Bu kötü eylemler, bu kötü davranışlar ne kadar çoktur, bugün toplumumuzda. Yüze gülüp arkadan kötöleyen ikiyüzlüler, kötü niyetliler ne kadar arttı. Doğru esasları olanlar, öğrenenler arasında bile ikiyüzlülüğünden, dedikodudan, gıybetten kurtulamayanları görüyoruz. Çünkü onlar öğrendikleri doğru esasları sadece akıllarında tutmakta, gönüllerine benimsetip öz bilgileri haline getirememekte-

dirler. O sebeple de o doğru esasları tam uygulamamaktadırlar. Her çeşit kötülük, yalan ve aldatma toplumda uluorta yapılmakta, onları yapanlar da toplumda değerli görülmektedir.

İşte en büyük tehlike buradadır. Kötülük, iyi gibi marifet gibi meziyet gibi görülmeye başlamıştır. Kötüler, yalancılar, haraççılar, soyguncular maddi ve manevi güç kazanmaktadır. Bunlar insanları kötülüğe özendiren etkenlerdir. Sonra kötüler hak ettikleri cezayı almamaktadırlar. Bu da teşvik eden bir etkidir.

İYİYE VE DOĞRUYA ZORLAYAN ETKENLER

Her çeşit kötülük, ahlâksızlık, sıkı uygulanan kanunlarla, düzenli ve dürüst işleyen zabıta kuvvetleriyle ve adaletle bir dereceye kadar önlenbilir. Fakat esas önemli olan, köklü ve sürekli olan değişiklik insanların iyi, doğru, herkes için geçerli ve yararlı olan, temel esasların benimsenmesiyle gerçekleşir.

Önce o temel esasları iyice öğrenmek, sonra onları gönüle benimsetip uygulamanın şart olduğunu, kaçınılmaz olduğunu iyice idrak etmek gerekmektedir. Bunlar uygulanmazsa ve yapılan kötülükler cezasız kalırsa ne olduğunu yukarda anlattık, çevremizde de her gün görüp duruyoruz. O halde kendi huzurumuz, kendi mutluluğumuz ve kendi başarımız için bunları mutlaka uygulamalıyız. Uygulamazsak kanunlar bizim yakamıza yapışır. Uygulamazsak bu kötü düzen bizi sürekli zarara uğratar. Bunlar dünya kanunlarının, dünya düzeninin yaptırımlarıdır.

Bir de İlâhi yaptırımlar vardır. Yaradan, insanların kötülüklerden arınması ve iyiliklerle donanması için bir takım değişmeyen esaslar koymuştur. İşte onlardan bazıları:

** İyilik de, kötülük de dönücüdür.*

** Aldattığını zanneden aslında aldanandır.*

** Başkasını hor tutan kendini alçaltandır.*

** Her şeyi elde etmek istiyorsanız onun en kısa yolu kendinizi yükseltmektir. Kötülerin zannettiği gibi, başkalarını hiçbir şey yapamaz hale getirmek değil.*

** İyilerin ve doğruların gözle görülmeyen orduları vardır.*

** Huzura giden yol, iyilikten ve sevgiden geçer. Seviniz, iyi olunuz*

** Borçlusunuz, varoldunuz, yaşıyorsunuz her şeyinizle. O'na olan borcunuzu, birbirinize iyi yaptıklarınızla ve iyi verdiklerinizle ödersiniz.*

** Siz affedici olunuz ki, Affedici Olan sizi korusun. Siz iyilik edici olun ki, bütün iyilikler sizin olsun.*

** Doğruyu bulan, doğru yolda giden kendi içini bulmuş olur. Doğru yoldan ayrılan da kendi kötülüğüne koşar.*

** O'dur sizin sahibiniz,
O'dur sizin mabudunuz,
O'dur, size*

gizli gizli, vesvese verenin şerrinden sizi koruyan.

** O'nun yeri gönüllerdedir. Pek yazık kötülere. Onlar gönüllerini arıtmazlar da, her zaman yalnız kalırlar ortada.*

** Gönlü kirli olan kapalı olandır. Kapalı olan O'ndan mahrum kalandır. Ve onun gideceği yer de yalnızların yeridir şüphesiz.*

** Düzenleri bozmayın. Korku kararlarınızı yanıltmasın.*

** Kararlar nizamlara, nizamlar bozulmayan esaslara bağlanmalıdır.*

** Önce mantıkla ölçünüz, sonra inanınız. İnanmayanlar kör olanlardır. Onlar karanlıkta kalmaya mahkûm.*

** Reislik bilgidedir. Rahatlık iyiliktir. Düzenleri bozmayın. Bu sizin zararınızdır.*

** Yükselmenin merdiveni beş basamaklıdır: Doğruluk, iyilik, bilgi, çalışmak ve sevmek. En üst basamak da, en*

kuvvetli basamak: Sevmek. Seviniz, dost olunuz.

** Zaten birgün ya hep beraber olacaksınız, ya hep beraber yok olacaksınız. Dost olmaya, bir olmaya alışın.*

Elbette bu düzenle işleyen âlemleri ve şaşmadan yolunda giden dünyamızı ve tek tek her birimizi, tüm canlıları ve tüm cansızları yaratan, vareden bir Yüceler Yücesi Mabut vardır. O bizleri sevgisinden, severek varetmiş ve insanlara hiçbir canlıda olmayan aklı vermiştir.

İnsan aklını geliştirecek, aklını kullanacak şu saydığımız doğru esasları benimseyecek, onları aynen uygulayarak üstün ve Yaradan'ın sevdiği hayırlı bir insan olacaktır. Öylece gittikçe yücelerek yeni üstün güçlerle bezenecektir.

Bu esasları benimseyip uygulayamayanlar ve kötülükten, zararlı olmaktan kurtulamayanlar ise kötülüklerle, cezalarla ve belâlarla

karşılaşacaklardır. Gönül azabından, gönül bunalımından ve gönül karanlığından kurtulamayacaklardır.

İLÂHİ YAPTIRIMLAR

Ve onlara mutlaka büyük azap gelecektir. İlâhi kanunlar otomatik olarak ve düzenle işlerler. Ateşe yakıcılık özelliği verilmiştir. Elini ateşe sokanın eli yanar. Kötülük yapanlara da yaptığı kötülüğün karşılığı olan ceza er geç gelir. "Kötülük dönücüdür" diye bunun için diyoruz. Hattâ bazen ceza faiziyle gelir. Bana bir şey olmaz diyen, neyi bilerek neye güvenerek bunu söylüyor? Dünyada hiç kimse "Ben ölmem" diyebiliyor mu? Kötülere ve kötülük yapanlara da, İlâhi kanunların işleyişi gereği cezalar ve belâlar otomatik olarak gelir. Yalnız kişi yaptığı yanlışları, hataları fark etmişse, pişman olmuşsa ve onların azabını çekerken, bir daha kötülük yapmayacağına söz verirse ve sözünde durursa, Yaradan onu bağışlayabilir. Yoksa hiç kimsenin yaptığı kötülük

yanına kâr kalmaz. Bu gerçeği dinler baştan beri söyleyegelmişlerdir.

Şu sözleri dikkatle dinleyelim: "O'nun lâneti, yalnız aranızdan kötülere âlet olanlardır. Şüphesiz ki O, ancak bağışlar ve ceza verir. Siz, size azap geldiği zaman mı, kötülüklerden vazgeçip asıl doğruyu bulmuş olacaksınız. İşte o zaman sizin için çok geç olacak."

Yaradan'ın, ilâhi düzenin yaptırımları şaşmadan işler, otomatik olarak işler. Bundan kimse kaçamaz. Cezadan, belâdan kurtulmanın bir tek yolu vardır. Kötülüklerden vazgeçmek, pişman olmak, bir daha kesin yapmamaktır. Ve mutlaka çok iyilikler yaparak, insanları ve canlıları çok severek onlara hizmet etmektir. O, bizleri sevgisinden varetmiştir,

bizleri çok sevmektedir. Bizlerin iyi olmamızı, yükselmenin beş esasını uygulayarak yükselmimizi, üstün insan olmamızı istemektedir. O, asla zalim değildir, sevgi ve merhamet doludur. Koyduğu bütün kanunlar, bütün yaptırımlar insanların hayrındır. İnsanlar yükseldikçe bu gerçeği ve O'nun sevgi dolu oluşunu, bağışlayıcı oluşunu ve yüceliğini daha çok görmekte ve O'na şükretmektedirler.

İnsanlarımız bu temel esasları benimserse, ülkemiz süratle birliğe, huzura, yüceliğe ve hızlı gelişmeye ulaşacaktır. O zaman dünyadaki yeri ve görevi de çok büyük olacaktır.

Gülyüzlülerden İbretler: 5

İnsanoğlunun Muhteşem Geçmişi

Ahmet Kayserilioğlu,
Psikolog

Hatırlayacaksınız "Gülyüzlülerden İbretler" dizi yazıma geçen Aralık sayımızda Zülkarneyn peygamberi anlatarak başlamıştım. Toprakten varedilen Âdem ve onun genlerinden dizayn edilen eşinin soyundan geldiğimizi kutsal kitaplardan biliyoruz. Ancak geçmiş yazılarımda sizlerle paylaştığım ve şimdi tekrar üzerinde duracağım Bizim

Celselerimiz'deki bildiriden anlıyoruz ki, topraktan varedilen o ilk Âdemden türeyen insanlık kesintisiz olarak bugüne kadar gelmiş değildir. Kıyametlerle sonlanan 12 devir yaşandıktan sonra, o devreden artakalan bir erkek ve ondan yaratılan eşi ile şimdi yaşamakta olduğumuz 13. Devrenin başladığını da bu bildiriden öğrenmekteyiz. Zülkarneyn peygamberi anlatırken kanıt-

larıyla ortaya koymuştum ki o, bizim şimdi yaşamakta olduğumuz devrenin değil, bir önceki yani 12. Devrenin peygamberidir. İnşa ettiği sed'din ortaya çıkması, günümüz insanı için bir büyük alarm çığığı olacağından, kutsal kitaplarda ve özellikle Kuran'da Zülkarneyn'den uzunca söz edilmektedir. Sırf bu nedenledir ki, ben de dizi yazıma ilk ön onunla başlamıştım. Yoksa insanlığın uzak bir geçmişini anayım diye değil. Çünkü o bile, bu yazımda dile getireceğim o muhteşem uzak geçmişimizin yanında bize çok yakın bir tarihte hayat sürmüştür.

Dizi yazımı güncel bir konu olduğu içindir ki, üç dinin atası Hz. İbrahim ve onun devamı olan Hz. Lût ve Hz. Eyüp'ün ibret dolu yaşamlarını anlatarak sürdürmüştüm. Kuşkusuz ki, topraktan varedilen ilk Âdem ve bizim 13. devrenin atası olan Âdem'in yaşamlarından da alacağımız hisseler pek çok. Elbet onlardan da bahsedeceğiz. Ne var ki, insanoğlunun bu dünya hayatından çok daha öncelere kadar uzanan muhteşem bir mazisi de var. Bunlardan söz etmeden, insan olmanın emsalsiz değerini ve büyük sorumluluğunu anlamakta eksikli kalırız. Bu nedenle geçmiş yazılarımdan da alıntılar yaparak bunları hatırlamakta büyük yarar görmekteyim.

MİLYARLARCA YILDAN BUGÜNE...

Kuşkusuz ki dünyamızda öncü, önder, yol açıcı üstün yetenekli, yüce gönüllü insanlar çok azınlıkta. Onların yanı sıra, kendisinden, insanlardan, gelecekte, dünyadan ve Yaratan'dan ümidini kesmiş milyarlar yaşıyor aramızda. Toplum da maşallah yangına körükle gitmekten bir an geri durmuyor.

İnsan zaten kendini kötü, yararsız ve geleceksiz görüp, için için çürürken, çevresinden de bombardımanlar halinde eleştiriler yağıp duruyor: "İşe yaramazsın, tembelsin, aksisin, öfkелisin, adam olmazsın!!!" Böylece kolu kanadı kırılmış, özgüveni dibe vurmuş insan, kendini geliştirmek, gönlünü artırmak iyi, doğru, çalışkan, bilgili ve sevgi dolu olmak gücünü, motivasyonunu nereden bulacak? Kimse, sadece insan olarak yeryüzünde doğmuş olmasının büyük başarısından şimdi kendini hiçbir şeye yaramaz görmesine rağmen, onun ruh olarak nice evrenlerden, nice galaksilerden, milyarlarca yıl boyunca, süzüle süzüle bugüne geldiğinden söz etmeyecek mi?!..

Bizim Celselerimiz'de Rehber Varlık bunu sıklıkla dile getirir:

** Her yer bir insanın, her insan bir yerin malıdır. İnsanlar!.. Yerlerinizi ve değerlerinizi biliniz!..*

** Her insan O'nun Sevgisinden yaratılmış yüce bir değer, eşsiz bir varlıktır!*

Öyleyse şimdi biz evrenin başlangıcından, hattâ daha önceki evrenlerden gelişe gelişe bugüne ulaşmış her bir insan kardeşimizin o yüce değerini ortaya koymak için hızlı çevrilmiş bir film gibi süratle mazide bir geziye çıkalım. Bu gezide bize Kutsal Kitaplar, Rehberler, Büyük Yol Göstericiler eşlik edecek. Onların bildirilerinden, sözlerinden yararlanacağız.

NASIL İNSAN OLDUK?

Büyük İslâm ulu'su Mevlâna, madde, bitki, hayvan aşamalarından bir bir geçerek insanlığa ulaştığımızı, sonrasında bizi bekleyen meleklik ve hattâ daha ötesi olduğunu Mesnevi 3. cilt S:319'da açıklıkla dile getirir. Sadeleştirerek aynen aktarıyorum:

** Ben bitki öncesi hayatımdaydım. Öldüm, yetişip gelişen bir varlık, bir bitki oldum. Bitkiyken öldüm hayvan görünüşünde ortaya çıktım.*

Hayvanlıktan da geçtim, hayvanken de insan oldum. Artık ölüp de yok olmaktan korkayım?

Bir hamle daha edeyim, insanken öleyim de melekler âlemine geçip kol kanat açayım.

Melek olduktan sonra da ırmağı atlamak, melek sıfatını da terk etmek gerek. Her şey geçicidir, yok olur. Ancak O'nun gerçeği ebediyen kalıcıdır!..

Yanlış anlaşılmasın. Mevlâna, Darwin kuramında sözü edilen bedensel tekâmülden değil, ruhun insan ve insanüstüne ulaşabilmesi için yaşadığı dünya öncesi hayatlardan bahsetmektedir. Yani şu gördüğümüz bitki ve hayvanlar değildir kastettiği.

Nitekim Londra'da 1920'li yıllardan başlayıp, aralıksız 60 yıldan da daha fazla sürede bir gruba çok değerli bilgiler vermiş Silver Birch isimli rehber varlık da Mevlâna'nın bu sözünü aynen onaylamıştır. Rahmetli Jale Gizer arkadaşımızın yorulma

bilmeyen gayretli çalışmalarıyla dilimize kazandırıp, yıllarca dergimizde yayınladığımız o bilgilerden hepimiz çok yararlandık. Silver Birch bir soru üzerine, insan olmadan önce ruhlarımızın bitki, hayvan düzeylerinden de geçtiğini, ancak bunların dünya hayatımızdan çok çok öncelerde ve çok farklı ortamlarda yaşandığını belirtmek için: "Şu gördüğünüz bitkiler ve hayvanlar değil ama..." diyerek yanlış bir kanıya varmamızı önlemiştir.

Gerçekten birkaç yüzbin yıl diye bildiğimiz Dünyadaki yaşam süresi hiç de yeterli değildir, ruhumuzun olgunlaşmasına. Bu tekâmül, bu olgunlaşma şu içinde yaşadığımız evrene bile sığmadığından, önceki Big Bang'lerle başlayıp sona eren evrenlere kadar uzanmaktadır, bu muhteşem serüvenimiz. Bunu birazdan daha net göreceğiz. Ne büyük planlar, düzenler, organizasyonlarla evrenleri, galaksileri, plânetleri aşarak insan olma onuruna ulaştığımızı ve bizleri daha ne yüceliklerin beklemekte olduğunu bir an bile düşününce içimizi kasıp kavuran, aşılmaz sandığımız dertlerimiz, korkularımız, kuruntularımız, öfkelerimiz, kıskançlıklarımız, kırgınlıklarımız ne kadar hafifleyecek bu muhteşem mazimizin yanında.

O zaman rehber varlığın tekrarlamaktan bıkmadığım şu sözündeki büyük gerçek hiç unutmamamız gereken bir anlam kazanacak:

** Her insan O'nun Sevgisinden yaratılmış yüce bir değer eşsiz bir varlıktır.*

DÜNYA YOKKEN "KALÛ BELÂ" DA BAŞLAYAN HAYATIMIZ

Çocukluğumuzda birbirimizi imtihan ederken: "Ne zamandan beri Müslüman-sın?.." diye sorardık. "Kalû Belâ'dan beri Müslüman'ım!.." cevabını almadan arkadaşımızın yakasını bırakmazdık. Ne soran, ne cevaplayan bunun gerçek anlamını idrak ederdi ama olsun, biz neler de bildiğimizi sanarak övünürdük ya, bu bize yeterdi.

Mevlâna Hazretlerinin dile getirdiği ruhumuzun insan öncesi yaşamlarını bir yana bırakarak; biz gözümüzü insan olma hüviyetine, onuruna ulaştığımız; gelmiş geçmiş ve gelecek tüm insanların, topluca Rabbimiz'in önünde secde ettiğimiz o emsalsiz ilk güne, "Kalû Belâ" gününe çevirelim. Henüz dünya oluşmamışken evrenin başlangıcında, şimdi bilmediğimiz bir yerde hep beraber bedenli olarak yaşadığımız o günü Kur'an'ı Kerim şöyle anlatır:

** Rabbin Âdem Oğullarından, onların bellerinden tüm nesillerini ortaya çıkarmış ve onları kendi kendilerine tanık ederek: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti). "Evet (bunun) tanıgtıyız" dediler. Kıyamet günü "Biz bundan habersizdik" demeyesiniz (diye idi bu) (Arâf-172)*

Hz. Muhammed "Kalû Belâ" âyetlerini açıklarken:

"Allah kıyamete kadar doğacakları ruh olarak topladı, sonra onları şekillendirdi, konuşturdu. Onlardan söz ve ahit aldı" diyerek konuya açıklık getirmektedir.

Yine Hz. Muhammed'in: "Âdem ruh ile toprak arasındayken ben Peygamberdim" sözünden; dünya hayatımızdan önceki o ilk yerde eğitilirken onun yol gösterici olarak görev yaptığını anlamaktayız.

Önünde topluca secde ederek O'nun Rabbimiz (yetiştiricimiz, terbiyecimiz) olduğunu dilimizle topluca onayladığımız o Kalû (Evet) Belâ (dediler) gününden "Bizim Celselerimiz"de şöyle bahsedilir:

** "O, başlangıçta, önce yedi rengi varetti hayrınıza gördüğünüz. O, başlangıçta bir ses varetti hayrınıza, duyduğunuz. O, başlangıçta suya "OL" dedi. Sıra ile ard arda oldular. Sıra ile ard arda bir yerde durdular. Secde ettiler. Hayrınız için, hayırla başladılar yollarına. Önce O'nun öz sözü ile özünüzü aldılar ele. Sizin için olanları, olacakları sıra ile getirdiler dile. Yaptılar. Emir aldılar. Yaptılar. Oldu emredilen ve oldunuz."*

"İşte siz, o günde de böyle bir yerde toplu secde edip durdunuz. İşte sizin için hayır, işte sizin için şer o günden başladı, böyle son güne kadar. Ve O'nun öz sözünden sizin için varedilmiş, gerçekten bir hayır, size ikisini bir etmeyi öğretecek ve siz hayrın şerden ayrıldığı yerde O'nu göreceksiniz şüphesiz. O günü şimdiden bildiğinizden, o günün haberini aldığınızdan, böyle sorumlu, böyle yük-lünüz. O güne kadar yapacağınız çok. O güne yakınsınız. Gözünüzü güzelliğe açıp, gönlünüzü gönlünüze veriniz de, artık durmadan O'nun yolunda, O'nun emrine uyup, O'na gidiniz"

Kur'an'daki, aşağıdaki âyetten bu ilk yerdeki ve sonrasındaki eğitimimiz bittikten sonra eğitime uzunca bir süre ara verilerek, insan ruhlarının devirler boyunca uykuda tutulduğu, sonra da uyandırılarak dünyadaki eğitimin başladığı anlaşılmaktadır:

** İnsanın üzerinden, henüz kendisinin anılan bir şey olmadığı uzun bir süre geçmedi mi? (İnsan-1)*

Kur'an'dan, Hz. Muhammed'den, Mevlâna'dan, Rehber Varlıkların bildirilerinden yararlanarak insanlığın milyarlarca yıl önce-sine uzanan o muhteşem serüveninden haberdar olabiliyoruz. Sadece pozitif bilimlere değer verenler haklı olarak şöyle konuşacaklar: "Bilincimizde ya da bilinç-altımızda şu anlattıklarımızdan en ufak bir iz olmadığından hiçbir şey hatırlamıyoruz; bilimimiz de bu konuda zerre kadar ipucu vermiyor. Öyleyse bunlara inanmamızı nasıl umabilirsiniz?!.."

Hatırlayamama konusunda cevabımız çok kolay. Anne karnındaki de, üç yaşına kadarki çocukluğumuzu da hatırlamıyoruz ama yaşadığımız kesin. Ya da bellek kaybına uğrayanların geçmişlerini hiç hatırlayamamaları yaşamadıkları anlamına gelmez ki!.. Bu büyük mazimizin bilincimizde olmadığı muhakkak. Ama bilinçaltımız için o kadar kesin konuşamayız. Kendilerini en ateist (Tanrı tanımaz) ya da agnostik (bilinemezci) tanıtınlar bile ani tehlike karşısında ilk ön Allah'ı yardıma çağırırlar mı? Ya da iç dünyalarına derince daldıkları meditasyon anlarında O'nun varlığını ve sevgisini ruhlarının en dibindeki katmanlarında tüm içtenlikleriyle duymazlar mı?

Ahmet Altan bayramlarda, seyranlarda da olsa Hepimizi Sevgisinden Vareden O Yüce'yi nasıl da tüm benliğiyle, hayranlık ve coşku ile nasıl da anıyordu. İşte onun 22 Ekim 2006 tarihli Hürriyet gazetesindeki "Benim Güzel Allah'ım" başlıklı o yazısından birkaç satır:

"Ey siz, huzursuz ruhlar... Ey siz, binlerce yıldır kendi ihtirasının dikenleriyle kanayanlar... Ey siz, fitrattan eksikli yaratılmış olanlar... Dinleyin:

Fırtına kuşları gibi içinde uçtuğunuz sert rüzgârlarla yorgunsunuz, günahlarınızla, hiç bitmeyen hırslarınızla yorgunsunuz, kavgalarla, düşmanlıklarla, kırgınlıklarla yorgunsunuz, avucunuzda sıkıştığınız bir ustura gibi sizi yaralayan bencilliklerinizle yorgunsunuz.

Rüzgârın dinmesini özlediniz. Sessizliği ve sükûneti özlediniz.

Düşmanlarınızla ve kendinizle barışmayı özlediniz.....

Ve, Tanrı isteklerinize cevap verdi.

Ve, bayramlar bağışladı size, kendinizden ve kavgalarınızdan kurtulun diye.

Ve dedi ki, "bugün durun, bugün barışın, bugün düşmanlıklarınızı, hırslarınızı unutun, bugün kendi eksiklerinizi başkalarının eksiklerini severek tamamlayın."

Ve, ben, Rabbimin eksikli kulları, o günlerde mükemmeliyete erişip düşmanlarını sevdikleri, ruhlarını hırpalayan kasırgalardan kurtuldukları için bayramlara iman ettim.

Ve dedim ki, "hiddetine değil imanım ama şefkatine iman ediyorum."

O, benim güzel Allah'ım.

O, eksik yarattığı kullarını eksikleriyle sevecek kudrete sahip olan.

O, kasırgaları ve vahaları yaratan.

O, imanını kaybetmiş bir adamın çocukluğunda kıldığı teravih namazlarında söylenen "salavat-ı şerif"e sesini veren.

Bayramlar, benim inançsızlığımın durduğu, dinlendiği, huzurlu vahalar.

Bayramlar, benim kaybettiğim Tanrımı bulduğum büyük ve huzurlu mabetler.

Ey siz, binlerce yıldır kendi ihtiraslarıyla kanayanlar, sizlersiniz bana bayramlarda Tanrımı bulduran.

Düşmanınıza gösterdiğiniz merhamet, yoksula gösterdiğiniz şefkat, muhtaca gösterdiğiniz rikkat, bana Tanrı'nın varlığını gösteren....."

Demem o ki "Evet Rabbimiz Sensin" diye topluca haykırıp ahit verdiğimiz o "Kalû Belâ" gününün o "Elest Bezmi"nin anıları hepimizin bilinçaltına kazınmış öylece duruyor.

BİLİMDE DE YERİ VAR!..

Sıra pozitif bilimlere gelince yine söyleyecek sözümüz var. Derin hipnoza sokulmuş süjelerde geçmişte yaşadığı olayları tarihiyle ve saatiyle aynen tekrar yaşatabiliyoruz. Parapsikolojide "Ekminezi" dediğimiz bu olguya ben bizzat değişik süjelere birçok defa şahit oldum. Pozitif bilimler açısından geçmiş yaşama olayı o kadar objektif ki, derin hipnozda uyumakta olan süjenin refleksleri bile indirildiği yaşa göre tepki veriyor. Birkaç aylık bebeklerin ayak tabanlarını bir iğne ile hafifçe gıdıklarsanız parmakları geriye doğru kıvrılır. Büyüdüğü

zaman ise öne kıvrılır. Buna tıpta "Babinski Refleksi" diyorlar. Örneğin yirmili yaşlarındaki bir süjeyi derin hipnozda telkinle on yaşına indirdiğinizde Babinski Refleksi deneyini yaparsanız parmakları öne kıvrılırken, aynı kişiyi birkaç aylık bebeklik yaşamına indirdiğinizde bu defa parmaklar geriye doğru kıvrılıyor. Bunu değişik deneylerde bizzat gözlemledim. Hattâ bir defasında davetlimiz rahmetli Psikiyatri Profesörü Dr. Ayhan Songar Bey, ekminezi uygulanan derin hipnozdaki süjemize bu deneyi hepimizin önünde yapmıştı. Babinski Refleksi indirilen yaşa uygun şekilde gerçekleşmişti. Gıdıklanmaktan dolayı süjenin ayaklarını zor zapteden Sayın Doktor, telkinle doğum öncesi spatyom (ahiret) hayatına indirilen süjede aynı deneyi yapınca ne ayaklar, ne parmaklar bir milim yerinden oynamamış, bacağı hiçbir tepki vermemişti. Deney sonrasında profesör: "Bu süjeye bunları önceden öğretseniz bile, rol icabı bunu başaramaz. Çünkü refleksine kumanda edemez" demişti.

Ekminezi ile doğumdan önceki hayatına indirilen ve başka ülkelerde, başka şehirlerde yaşamış olan süjelerle, sonradan doğrulanmış önemli kanıtlar elde edilmiştir. Reenkarnasyon böylece bilimsel olarak da onaylanmıştır.

1964 yılının ilk aylarında Çetin Altan'ın eşi ve bir arkadaşıyla konuşumuz olduğu bir ekminezi deneyi yapmıştık. Geçmiş hayatında, şimdikinden farklı bir şehirde, Bursa'da yaşayan süjemiz, sayın yazarımızın sorusu üzerine Bursa'da 1930'lu yıllarda Setbaşı'ndaki dondurmacı Şaban'dan ve inşa edilmekte olan bir sinema binasından

bahsedince, Bursa'nın o yıllarını iyi bilen Çetin Altan çok etkilenmişti. Nitekim daha sonraları bir köşe yazısında bu deneyden söz ederek, bilimin dar alanda sıkışıp kalmaktan kurtulmasını, araştırma sahasını genişleterek parapsikolojik olguları da incelemesi gerektiğini önermişti.

Kimbilir, belki ileride Yaradan'ın izniyle ekminezi deneyinde o "Kalû Belâ" gününe kadar geriye gidilir de, O'nun önündeki büyük ahdimiz yinelenir, kimbilir. Çok büyük bir hayal olduğunu bilmiyor değilim. Ancak tüm yaşamlarımız saniyesi saniyesine teyp bantlarında olduğu gibi ruhumuza kaydedilmiş. Ekminezi ile zaten o kayıtlara ulaşıyoruz. Kur'anda boşuna mı sorgu gününde hiçbir tanığa gerek olmadan, her şeyi bülbül gibi şakiyacağımız ifade ediyor.

Hepimiz kaşımızdan, gözümüzden, şu andaki durumumuzdan çok yukardayız. Çok özenle yetiştirilmiş, nice emekler verilmiş, türlü yeteneklerle donatılmış ruhlarımız var. Kendimizle ve insan kardeşlerimizle öğünmemiz, iftihar etmemiz, potansiyel ve kinetik değerlerimizi bilmemiz ve daha yukarılara hep birlikte hamle yapmamız bekleniyor bugünlerde hepimizden!..

İNSAN OLMADAN ÖNCE DE...

Söze Mevlâna ile başlamıştık. Mesnevisinde o, ruhsal yaşamımızın bitki öncesi düzeylere kadar geriye gittiğini söylüyordu. İnsan yaşamı evrenin başlangıcına kadar uzandığına göre o ilkel seviyedeki tekâmül süreçlerini bu evrende değil, önceki evrenlerde geçirdiğimiz anlaşılıyor. "Bizim Celselerimiz"de insandan bir önceki insanımsı

diyebileceğimiz "aklımızı geliştirme" aşaması kısaca şöyle anlatılıyor:

** O sizi her şeyinizle tam yarattı, yalnız şaşmadan doğrudan olarsınız diye. Ve işte kendinizi böyle yoklayıp, yerinizi bulmak için size akıl verdi. Ve AKLINIZI ÖYLE GELİŞTİRİP serbest bıraktı. Yalnız ayrı olduğunuz yer O'ndan, işte buradandır.*

DÜNYADAKİ 13 DEVREMİZ

Şimdi evren öncesine kadar uzanan o büyük mazimizi bir kenara bırakıp, aslında bunun yanında oransal olarak çok küçük yüzdede kalan insanın dünyadaki serüvenine hızlı bir göz atalım.

Bizler tarih biliminde ancak birkaç bin yıllık geçmişimize gidebiliyoruz ama fosil biliminden anlıyoruz ki, geçmişimiz yüz binlerce yıl geriye uzanıyor. Zülkarneyn peygamberi anlatırken üzerinde durduğumuz o 13 devreden kısaca yeniden söz edelim. Bazı arkeolojik bulgularla şaşkına dönüyoruz. İşte birkaç örnek:

"Mısır ve Irak'ta eski çağlardan kalma kesilmiş kristal mercekler bulunmuştur. Bunları bugün yapabilmek için elektrokimyasal işlemler gerekmektedir."

"Peru plâtosunda plâtinden yapılmış süs eşyalarına rastlanmıştır."

"Çin'de bir mezardan alüminyumdan yapılmış kemer parçaları çıkarılmıştır"

Örnekleri çoğaltabiliriz. Anlaşıyor ki, birkaç yüz bin yıllık insan hayatı lineer, doğru bir yükseliş trendi izlemiyor. Uygarlıkta geliştiğimiz halde, ahlâkta ilerlemediğimiz, aksine gerilediğimizden eğitim fonksiyonu dumura uğrayan dünya okulunun birçok defa kapatılarak yeni baştan düzenlendiğini bilirsek yukarıdaki örneklerden şaşkınlık duymayız. Bu arkeolojik bulguların önceki dünya uygarlıklarından artakalanlar olduğu sonucuna varırız. Dünya çapındaki kıyametlerle birçok defa sona eren insanlık yaşamından bir tek erkeğin kurtarılarak, yalnız başına bir sonraki döneme aktarılıp, o dönemin Âdemi olarak insan yaşamını başlattığını 5000 yıllık Gılgamış Destanı'nda okuyoruz:

"... Aralarında olmayan TEK TANRI ulu bilgeliğin temsilcisi Ea, insan soyundan HİÇ DEĞİLSE BİRİNİN bu felâketten KURTULMASINI SAĞLIYOR... (Gılgamış Destanı- Hürriyet Yayınları s:45)

"Bizim Celselerimiz"de insanlığın 12 defa kıyametlerle yeryüzünden silindiği, her defasında tek bir erkeğin kurtarılarak yalnızca onun bir sonraki döneme "artakaldığı" ve ondan eşinin varedilmesiyle insanların çoğalmalarının sağlandığı anlatılmaktadır. Bizler şu anda 13. dönemi yaşamaktayız ve sonuna çok yaklaşmış durumdayız. Hz. Muhammed'in bir soru üzerine karşısındaki:

"Hangi Âdem'den bahsediyorsunuz, bizimkinden mi, önceki Âdem'den mi?" diye karşı bir soru yöneltmesinin sebebi aşağıdaki bildiriye okuyunca daha iyi anlaşılıyor:

"O, "ol" der ve her şey öylesine olur. O, "dur" der ve her şey olduğu gibi kalır. Siz yalnız olması için dilekte ve oldukça şükürde bulununuz. O, şimdi hani üzerinde rahatça dolaşıp da, başından beri ağırlığından kaybetmeyene, hayrınıza on üç defa "OL" dedi ve siz işte bu on üçüncüden gelenlersiniz. Elbet ki bir zamanda, sizden olup da tek başına dolaşanın varlığına inanmanız gerekir. Çünkü her oluşun başında, önce bir tek vardı ve ondan nesli devam edecek ikinciler geldi. Bu on üç kere değişmeden aynı oldu böylece... İşte bunda size çok hikmetler, işte çözeceğiniz çok gerçekler vardır. O'nun değiştirmedeği yalnız yedi renk ve yalnız yedi sestir belli olan... O, ondan sonrasını, öyle bir düzenle kurar ki, her defasında her şey aynen başından başlayıp, sonuna kadar gider. Her defasında yalnız artakalan, bir öncekinden daha fazla çok bilen, daha önce gelişen, zamanı anlayan, ona değer verendir. İşte aradaki tek fark bu. Öyle ise, kıymet vereceğinizi bilip, onun üzerinde durunuz. Ve her şeyi, her yapıyı sevgi ile kurunuz. Çünkü O sizi sevgisinden varetti..."

Görülüyor ki, insanoğlu dünyada da boş bırakılmamış, eğitilmesi, gelişmesi için 13 defa emrine yeni okullar tahsis edilmiş. Bizlerden istenen ise sadece 5 dersten geçerek not almamızdır: Doğruluk, İyilik, Çalışmak, Bilgi, Sevgi.

Özgürlük Zor Zanaat

Güngör Özyiğit, Psikolog

Özgürlük için verilen uğraş, nerdeyse insanlık tarihi ile yaşıttır. İnsanların kendilerini kuşatan siyasal, toplumsal, ekonomik ve eğitsel bağlardan kurtulma yolundaki çabaları tarihi oluşturmuştur denebilir. Yönetenlerin baskısına karşı yönetilenlerin "kişisel hak ve özgürlük"lerini koruma olarak başlattıkları bu uğraş; yönetenlerin yetkilerini sınırlama, yönetimden pay alma ve ona katılmaya doğru giderek genişlemiş ve siyasal özgürlükten sonra toplumsal, ekonomik ve eğitsel özgürlükler gibi yeni içerikler kazanmıştır.

Özgürlük uğraşının özünde birbirini tamamlayan iki öge bulunmaktadır: İlki; insanın yetilerini serbestçe ve alabildiğine geliştirmesi, kendini yenileyip aşabilmesi ve kişiliğini yitirmeden toplumla kaynaşabilmesi demek olan kişisel özgürlük. Buna isterseniz özgürlüğün olumlu yanı diyelim. İkincisi ise, aslında ilkinin gerçekleşmesi için, onu önleyen dış baskılardan kurtulma çabası, kişinin zengin bir çeşitlilik içinde serbestçe gelişip yücelmesini elverişli kılan siyasal, toplumsal, ekonomik ve düşünsel koşulların sağlanmasıdır. Bu çaba, özgürlüğün gerçekleşmesinin ön koşulu olmakla

beraber, tek başına yeterli değildir. Ne var ki, daha çok dış baskılardan kurtulma, özgürlük ortamını sağlama yolunda yürütülen ve bugün de sürdürülen özgürlük mücadelesi, özgürlüğün özünü, insanın kendini gerçekleştirme demek olan olumlu yanını unutturmuşsa benzer.

Tüm çabaların, baskının her türlüsüne karşı yoğunlaşmış olması, insanlarda, sanki baskıdan kurtulunursa özgürlüğe kendiliğinden kavuşabilir sanısını uyandırmıştır.

Özgürlüksüz yaşanamayacağı anlaşılmıştır ama özgürlük içinde nasıl yaşanacağı konusunda henüz yeterince hazırlık yapılmamıştır.

Nitekim I. Dünya Savaşı ertesi demokrasiler kesin zafer kazanmış, özgürlük yerleşti sanılmıştı. Az sonra Almanya ve İtalya'nın faşist yönetimlere sahne oluşu çoklarını şaşırttı. Öyle ki, daha önce özgürlük uğruna çarpışan milyonlarca insan, kendi istekleriyle özgürlüklerinden vazgeçiyorlar, adeta ondan kaçarcasına büyüklük budalası Mussolini, Hitler örneği önderlerin buyruklarına bağlanıyorlardı. Yüzmeyi öğrenmeden özgürlük denizine düşenin yılanı sarılması mıydı bu?

Neydi onları özgürlükten böylesine ürküten? Daha dün kurtuldukları baskıdan yeni bir baskıya doğru kendi ayaklarıyla koşturan? Özgürlük insanoğlunun kaldıramayacağı kadar ağır bir yük, kaçıp kurtulmaya çalıştığı bir şey olabilir miydi acaba? Yoksa insanda doğuştan gelen içgüdüsel bir otoriteye sığınma, güçlü bir buyruğa uyma eğilimi mi vardı? Ve bu ikisi nasıl bağdaşa-

bilirdi: Hem özgür ve bağımsız olmak, hem de güçlü bir yetkenin (otoritenin) buyruğuna uymak.

ÖZGÜRLÜĞÜN BELİRSİZLİĞİ

Başlangıçta insan, içinde yaşadığı doğa ve toplumla bir sayıyordu kendini. Doğaya ve topluma göbek bağıyla bağlıydı bir bakıma. Bu ona birlik ve bütünlük duygusu içinde güvenlik veriyordu. Ne zaman ki, evrim gereği ayrı bir varlık olduğu bilincine vardı ve bireyselleşti, artık göbek bağı koptu ve yaşamak çetinleşti. Daha önce doğaya, içinde yaşadığı topluluğa, gelenek ve göreneklere, dine, devlete bağlı olarak yaşamağa alışan insan, bireyselleşme süreci sonucu bu bağlardan birer birer sayrılınca özgür, ama belirsiz bir durumla yüz yüze gelmişti. Belirli kurullarla kuşatılmış bir yaşayışın kolaylığı ve rahatlığı yoktu yeni yolunda. Üstelik dayanılmaz bir yalnızlık ve güçsüzlük duygusu kaplamıştı tüm benliğini. Şimdi güç bir iş vardı önünde: Yitirdiği birlik ve güvenliği bilinçli çabasıyla, bileğinin hakkıyla yeniden kazanmak. Dünyada kendine yer yapmak, orada kökleşmek ve bireyselliğini yitirmeden yararlı bir unsur olarak bütüne katılmak.

BİREYSELLEŞME SÜRECİ

İnsanın ayrı bir varlık olduğunu fark etmesi bir yandan yalnızlık, çaresizlik duygusu doğururken, diğer yandan kişisel çaba ile güç kazanmasına yol açmıştı. Dinsel baskının kalkması, geleneklerin gevşemesi, devlet gücünün dizginlenmesi, özgür düşüncenin yaygınlaşması, ekonomik

alandanda "bırakınız yapsın, bırakınız geçsin" ilkesinin geçerli kılınması, bireyi kendine dayanmak, kendi gücüne güvenmek zorunda bırakmıştı. Kapitalizm ona dilediği kadar kazanma şansı tanıyordu. Zengin olmak, ün kazanmak elindeydi artık. Karışanı görüşeni yoktu. Başarıdan başarıya koşmak işten bile değildi. Yeter ki parası olsun. Onun için de sofuca çalışmak gerekliydi. Vakit nakitti. İş Tanrılaşmıştı sanki. İş adamı, ortaçağdaki din adamının yerini almış, o denli saygınlık kazanmıştı. Yeni dinin her kapıyı açan anahtarı parasıydı. Parası olan düdüğü çalışıyordu. Hem de ne çalmak, kulakları sağır edercesine.. Bu arada özel girişim özgürlüğü insanda bazı yeteneklerin gelişip güçlenmesini de sağladı. O sayede insan, kendine güvenmeyi, sorumluluklar yüklenmeyi, kararlar verip risklere girmeyi ve çalışarak bir iş ve hizmet ortaya koymanın erdeminin öğrendi. İş yapma becerisini edindi.

Böylece kapitalizm, bireyi yalnızca geleneksel bağlardan kurtarmakla kalmamış, aynı zamanda onda aktif, eleştirici ve sorumlu bir benliğin gelişmesine yol açmıştı. Ama sermayenin emeği alabildiğine sömürmesine de yeşil ışık yakmıştı. Yine kapitalizm, bireyi gitgide daha yalnız ve toplumdan soyutlanmış bir hale sokmuştu. Dev ekonomik güçler ve örgütler içinde birey, kendini kaybetmiş, bir toz zerresi gibi önemsiz ve güçsüz olduğunu düşünmeye başlamıştı. Öyle ki, insan çoğu kez çalıştığı yerdeki işin sahibiyile bile doğrudan ilişki kuramaz duruma düşürülmüştü. İş onu aşmıştı. Koca bir ekonomik çarkın küçük bir dişlisi oluvermişti. Üstelik ne işe yaradığını da pek bilmeden.

MİKİ FARE

Hiç düşündünüz mü, Miki Fare filmleri herkes tarafından niye o kadar sevilir, beğenilir? Çünkü orada ortalama insanın önemsizliği ve korkusu, kendini kuşatan dev güçler karşısındaki güçsüzlüğü, komik bir şekilde yansıtılmıştır da onun için. Zengin çeşitliliğine karşın, ana tema hemen daima aynıdır; küçük bir şey, kendini öldürmek veya yutmak isteyen dev bir güç tarafından kovalanmakta ve yok edilmek istenmektedir. Böyle bir durumda yiğitliğin onda dokuzu kaçmak, onda biri hiç görünmemek olsa gerek. Küçük şey de öyle yapar, boyuna kaçar ve eninde sonunda kurtulmayı, üstelik güçlü düşmana talihin yardımıyla bir ölçüde zarar da vererek kurtulmayı başarır. Ve siz, seyirci, koltuğunuzda derin nefes vererek bir "Oh!" çekersiniz. İciniz rahatlar. Ruhunuz yelpazelenir. Sanki kurtulan sizsinizdir. Bir ses şöyle fısıldar size: Belki de öyle. Niye olmasın? Öyle ya, kendi durumunuzla bunca benzerlik bulmasaydınız, o küçücük şeyle böylesine özdeşleşebilir miydiniz? Evet, evet, ikinizin de yazgısı aynı, itiraf edin. Hele o küçük şey, diyelim ki fare, kurtulduğunda nasıl da

bayram ettinizdi, gözlerinizden okumuştum

sevincinizi. Biliyorum, sizi de ezmek, sömürmek, bir hiç olduğunuzu göstermek

isteyen güçler var. Ezilmemek, yenilmemek için siz de durmadan kaçıyorsunuz, tıpkı filmdeki fare gibi. Ama bakın, o kurtuldu! Hem de güçlü düşmana zarar bile vererek. Peki, siz niye kurtulmuyasınız? Üstelik siz insansınız. Daha da güçlü ve akıllısınız.. Siz de kurtulacaksınız. Öyleyse rahatlayın artık hadi. Gözlerinizi kapayın, güzel rüyalar görmek üzere derin bir uykuya girin şimdi, ninni.

Korkulu düşüncelerle uykusu kaçanlara bu filmlerin uykuyu ilâcı gibi gelmesinin gizi (sırrı), özdeş sorunun gülünç bir şekilde yansıtılmasının yanında, hep "mutlu son" la bitişin insana bir umut penceresi aralamasında gizli. Seyredin Miki Fare filmlerini. Görün kendinizi. Sonra hatırlayın söylediklerimizi; doğru mu, değil mi?

İNSANI ARAYIŞ

Kuşkular içinde kıvranan, yalnızlık ve önemsizlik duygularının ağırlığı altında ezilen bireyin trajik yazgısı başta Kafka olmak üzere çağdaş yazarların da ana teması olmuştur. Dünyanın dört bucağında, insan doğasına uymayan mekanik bir düzenin içine sıkışıp kalmış, gitgide kişiliğini yitirerek şeyleşmiş insanın garipliği ve çaresizliğini iyi sezmişti Kafka. Hemen bütün yapıtlarında kendini, kendinden kaçan insanı aramaktadır boyuna.

Yine çağdaş bir yazar Julien Green, bireyin içine düştüğü yalnızlık ve güçsüzlük duygusunu şöyle betimler (tasvir eder): "Evrenle karşılaştırıldığımız zaman hemen hemen hiçbir önemimiz olmadığını biliyordum, bir hiç olduğumuzu biliyor-

dum; fakat bu derece hiç olmanın, bir anlamda hem ezici hem de doyurucu bir yönü vardır. İnsan düşüncesinin sınırlarını aşan bütün bu şekiller ve boyutlar son derece güçlüdür. Tutunabileceğimiz herhangi bir şey var mıdır? Apar topar atıldığımız bu yanılgılar keşmekeşi içerisinde gerçek olan tek bir şey varsa, o da sevgidir. Gerisi hiçliktir, nafile bir boşluktur. Büyük, karanlık bir uçurumun içine dalmış bulunuyoruz. Ve korkuyoruz."

Özellikle sanatçı tipindeki duyarlı kişilerin olanca çıplaklığıyla algıladıkları bu yalnızlık ve güçsüzlük duygusu, normal dediğimiz sıradan insanın pek farkında olmadığı bir şeydir. O bunu fark etmekten fena halde korkmaktadır. Ve kurtuluşu kendinden kaçmakta bulmaktadır. Sıradan insan, hayatını yaşamaktadır güya. Böylece o amansız duygu, günlük meşgaleler, sosyal ilişkiler, iş hayatındaki başarı, aşk serüvenleri, eğlenme, yolculuklar yapma, içkisiz edememe, biraz boş kaldığında ille bir sigara yakma, radyo dinleme, televizyon seyretme ve durmadan kendini meşgul etme gibi oyalanmalarla örtülmeye ve gizlenmeye çalışılmaktadır. "Her şey çok iyi, çok güzel, oh ne iyi eğleniyoruz" görünüşü altında, ne ederlerse etsinler saklayamadıkları gizli bir mutsuzluk sırtıtmaktadır. O maskeler de bir gün düşer ve gerçek olduğu gibi çıkar ortaya tüm acılığıyla. Çünkü kimse sadece "baskılardan kurtulmuş olma" anlamında bir özgürlüğün yüküne uzun süre katlanamaz. Özgürlüğün bu olumsuz, negatif kutbundan, öze inmek, kendini bütünüyle gerçekleştirmek demek olan pozitif kutba, yani olumlu özgürlüğe ulaşmadıkça insanlar, ister istemez belirsiz bir

özgürlüğün bunaltıcı yükünden elbirliğiyle kaçıp kurtulmak yollarını arayacaklardır. Söz konusu toplumsal kaçış; ya faşist ülkelerde görüldüğü gibi, bir lidere körü körüne boyun eğme biçiminde, ya da demokrasilerde olduğu gibi daha dolaylı ve yumuşak bir yoldan gerçekleşir. Böylece insanın içtenliğini önleyen tek yanlı yoz bir eğitim, kafaları belli düşüncelere göre koşullandırılmış bir kamuoyu baskısı ve alabildiğine propaganda ile insan demokratik bir düzende bile alıklaşır ve kendine yabancılaşabilir.

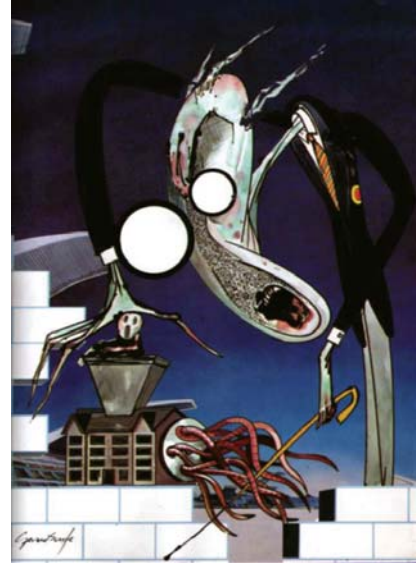
Demek ki, yalnızlık ve güçsüzlükten kurtulma yolundaki çabalarında, ister yeni otoritelere uymak, isterse toplumda yerleşmiş peşin yargılar, basmakalıp inanç ve düşünce kalıplarına kendini uydurma biçiminde olsun, birey, her ikisinde de benliğini ve özgürlüğünü gözden çıkarmış bir durumda bulunmaktadır.

İşte o zaman, işlerin düzelmesi için, sokaktaki insandan şöyle sözler duyulabilir: "Özgürlük bize yaramaz. Bu milletin başına eli kamçılı bir adam gerek. Asacak ipe bir kaç aşırı gideni. Daha az yaramazları tıkaç içeri. Geri kalanları da kamçısıyla yola getirecek. Olup bitecek."

Adam asmayı, ipe çamaşır asmak kadar doğal gören ve halkı "pazar yerinde toplanmış insan sürüsü" sayıp, kamçıyla eğitilecek sirk hayvanı sanan bu çağdışı kafalar ne yazık ki bugün de azımsanmayacak bir sayıdadırlar.

OTORİTE, AMA NASIL

Özgürlük, hiçbir otorite tanımamak da değildir şüphesiz. Yetke (otorite), insanın kendinden daha yetkin gördüğü ve ondan kişiliğini geliştirme yönünde yararlandığı bir üst-bilinci belirtir. Ancak böyle olumlu bir otorite engelleyici, aşağılayıcı değil, tam tersine, yardım edici, yükseltici ve kendine benzeticidir. Öğretmen-öğrenci ilişkileri buna güzel bir örnek olabilir. Burada öğretmenin ve öğrencinin çıkarları aynı yöndedir ve birbiriyle uyumaktadır. Biri bilgi vermek, diğeri bilgi almak istemektedir. Ve öğrenci öğrendikçe öğretmeniyle arasındaki bilgi açığı kapanmakta, gitgide öğretmene benzemektedir. Zaten başlangıçta öğretmen, öğrencinin kendini özdeşleştirdiği, onun gibi olmak istediği bir örnektir. Ve böyle bir otorite ilişkisinin temelinde sevgi, hayranlık, yardım ve minnettarlık gibi yüceltici, pozitif duygular yatmaktadır.

Kişisel özgürlüğü boğmayan, tersine ona kendini gerçekleştirme yolunda yardım eden böyle bir otorite, özgürlüğü zedelemek şöyle dursun, onun özüyle uzlaştığından insanca ve hakça bir düzenin doğal gereğidir.

SAĞLIKLI ÇÖZÜM

Yalnızlık ve güçsüzlüğü giderecek, birliği yeniden kurabilecek sağlıklı çözüm; herhalde insanın özüne dönmesi, tüm içtenliğiyle davranabilmesi, yani sevgi ve yaratıcı işle doğa ve toplumla kişiliğini yitirmeksizin kaynaşabilmesi ve Tanrı katındaki gerçek yerini alabilmesidir.

Bu da insanın öz yapısına özgü özgür bir düzen içinde insanlara, Tanrısal ve ruhsal gerçeklere, yani insanın asıl özünü kuran değerlere öncelik veren, sevgi ve bilgiye dayalı, birliğe götürücü etkin bir eğitim uygulamak ve tutarlı bir hayat görüşü kazandırmakla sağlanabilir.

Bu amaca varmak için geçilmesi gerekli aşamaları şöylece sıralayabiliriz:

Özgürlüğün olumlu yanını gerçekleştirmek, önce, kendi ve toplum yararına olan yüce değerlere inanmakla başlar. Sonra o inanç doğrultusunda görev ve sorumluluklar yüklenmeyi gerektirir. Bu bilinç hizmet heyecanı,

hizmette zevk ve huzur bulmakla gelişir. Giderek sevgi ve birlik düşüncesinin yeşermesi, topluma sevgiyle katılma, onunla bütünleşme eylemiyle iyice güç kazanır. Ve nihayet varlığını ve isteklerini Tanrıya, o en gerçek otoriteye satmakla, O'na teslim olup, O'nda eriyip bitmekle son bulur, bir başka sonsuzluk içinde. Bu bir yerde varlığı aşmak, varlığı niteleyen karşıtlar diyalektiğinden kurtulmak, ikiyi bir etmek, çoğu tekte eritmek ve böylece yaratıcı güçle dolu olarak Tanrısal özgürlüğe ermektir.

İnsandan yola çıkarak doğa, toplum ve Tanrı'yla kişiliğini yitirmeksizin sevgiyle bir olmakla son bulan bu kutsal yolculuk, bir bakıma özgürlük özleminin dile gelmesi, özümüzdeki gerçeklerin gür bir şekilde gerçekleşmesidir. İşte "Özgürlük zor zanaat" derken daha çok bu yöne değinerek, onun bir bilgi, sevgi, beceri ve büyük bir yaratıcı çaba işi olduğunu belirtmeye çalıştık. Zaten böyle olmasaydı, o denli değerli sayılmazdı. Ve de bunca kan ve can pahasına elde edilmeye değmezdi.

Ölüm, Tıp Dünyası ve Ölüm Ötesi - 3

Gidip de Geri Dönerler

Derleyen ve Çeviren: **Zühal Voigt**

Reanimasyon (yaşama geri döndürme) uzmanı ABD'li Dr. Sam Parnia'nın çalışmalarından verdiğimiz özetlere, kendi hastalarından naklettiği ölüm ötesi deneyim örneklerinden bazılarıyla, geçen sayımızda kaldığımız yerden devam ediyoruz:

Aşağıda kendi sözlerini nakledeceğimiz genç kadın, yumurtalık kanalı hamileliğinden (dış gebelik) meydana gelen iç kanamalar nedeniyle kendini kaybettiğinden, acilen hastahaneye getirilmişti ve hamile olduğunu kendisi de henüz bilmiyordu. Yaşadıklarını şöyle anlatıyor:

“B irdenbire bedenimin yanında durduğumu ve bedenimle aramda bizi bağlayan bir kordon olduğunu fark ettim. Kordonun ne kadar ince ve hassas olduğunu düşündüm. Yanımda birisini hissettim. Bana güven veren biriydi ve bir şekilde, kordonun kırılğan görüntüsüne aldırılmamı ifade ediyordu. Işığa doğru götürüldüm. Hiçbir ağırlığım yoktu ve bir çeşit boşluk içinde uçuyordum.... Işığa vardığımda, başka ışıktan varlıklar tarafından karşılandım ve onlar beni gayet dostça bir şekilde selâmlayarak, geçmiş yaşamıma bakmamı istediler benden. Bu bakış esnasında, yaşamda yaptıklarım başka biri tarafından değil, benim tarafımdan değerlendirildi. Hiçbir şeyi saklama imkânım yoktu. Hatalarımın başkalarını nasıl yaraladığı bana gösterildi ve ben bunları, davranışlarım sonucu başkalarının ne hissettiklerini bizzat hissederek anladım. Şaşkındım, "ölüm" sözünden hiç bahsedilmedi ama ben yeni ölmüş olanların bulunduğu bir yerde olduğumu anlamıştım.

Neden diye düşündüm, aslında sadece karın ağrısı çekmiştim, öldürücü bir şey değildi. Oradakiler bana hamile kalmış olduğumu söylediler. Bundan hiç haberim yoktu. Ancak çocuğum olarak doğacak varlığın önce buna razı olduğu ama sonra vazgeçtiği de söylendi. Varlığın önceki yaşamının çok zor geçtiği ve bu yüzden tekrar bir dünya yaşamına başlamaya tahammül edemediği anlatıldı. Sevgi ve destek ile ileride bir zamanda belki tekrar mümkün olacağı da eklendi.

Bu varlıkla görüşebilmeyi ve kendisine, benim ve eşimin yanında kafi sevgi bulacağını izah edebilmeyi rica ettim. Bir çocuğumuz vardı ve bir ikincisini istiyorduk zaten. Kısa bir ara oldu ve bu varlığın temasa geçtiğini anladım ve sonra bu varlığın tüm

korkusunu hissettim. Oradaki ışık varlıklar bana "sabırlı ol, günü gelecek" dediler....

O anda çok kederliydim ve geride bıraktığım 18 aylık bebeğimi düşünüyordum. Ona kim bakacaktı? Eşim o anda uzaktaydı ve ailemden yakınlarda olup bebeğime bakacak kimse de yoktu. Ama Tanrı'nın merhameti o kadar büyüktü ki, benim geri dönmeme izin verdi. Bana ileride, çocuklarım büyüdüğü zaman önemli bir görevim olacağı söylendi. Bir çocuğum daha olacağını biliyorlardı.

Nasıl döndüğümü tam hatırlamıyorum. Yalnızca odanın tavanında süzülüğümü ve bedenimin sağ ve solunda iki hemşirenin, infüzyon ve kanüllerle uğraştığını gördüm. Bir sarsıntı oldu ve bir çeşit uyku içine kaydığımı hissettim.

Bu zamana kadar ölüm ötesi deneyi veya beden dışı seyahat gibi kavramlar konusunda hiçbir şey bilmiyordum. Bu olaydan iki sene sonra oğlum doğdu. Kendisi çok hastalıklı bir çocuk. Ama ben ona o zaman ruhsal âlemde verdiğim, onu kayıtsız şartsız sevme sözüme sadık kaldım ve ona, o zaman o ortamda kendi yaşadığım sevgiyi aksettirecek sevgi dolu bir yuva yarattım. Aile olarak hepimiz bunu gerçekleştirmeye çalışıyoruz ve benim artık ölümden hiç korkum yok ve öte âleme de kesinlikle inanıyorum."

Uçan Kadın ve Güneşli Park

Sam Parnia'nın karşılaştığı ölüm ötesi olayları arasında, küçük çocukların yaşadıkları da var. Onlardan birini de örnek olarak buraya almak istiyoruz:

Andrew üçbuçuk yaşındayken bir açık kalp ameliyatı geçirmek üzere hastahaneye

yatırıldı. Ameliyattan iki hafta sonra annesine, o bir sürü hayvanın bulunduğu çiçekli kırlara tekrar ne zaman gideceğini sormaya başladı. Annesi önce onu tekrar parka götürmeceğine söz verdi ama şu cevabı aldı: "Hayır ben parkı kastetmiyorum. Ben o kadınla birlikte gittiğim o güneşli yerden bahsediyorum." Annesi şaşkınlıkla hangi kadın diye sorduğunda ise Andrew "O uçabilen kadın" diye cevapladı.

Konuşmanın gerisinde ise çocuk annesine şunları anlattı: "Sen oraya gelmedin ki. O kadın beni elimden tuttu ve birlikte oraya uçtuk. Sen benim kalbim tekrar yapıldığında dışarıdaydın ama o kadın buradaydı ve bana baktı ve bana çok iyi davrandı. Ben hiç korkmadım. Orada her yer renkli ve aydınlıktı. Ama ben geri gelip seni tekrar görmek istedim." Annesi çocuğa bunları rüyada mı gördüğünü sorduğunda ise şunları duydu: "Hayır ben uyanıktım ama yukarıda tavan daydım. Aşağıya baktım ve kendimi aşağıda yatakta gördüm. Doktorlar göğsümde bir şeyler yapıyorlardı. Her yer çok aydınlıktı ve ben tekrar geriye uçtum."

Olaydan bir buçuk sene kadar sonra Andrew annesiyle birlikte televizyonda bir kalp ameliyatı seyrediyordu. Ekranda bir By-Pass âleti görüldüğünde Andrew heyecanla bağırdı. "İşte benim de böyle bir makinam vardı." Annesi ameliyatta uyduğunu ve bunu görmesinin imkânsız olduğunu söylediğinde Andrew itiraz etti: "Biliyorum uyudum ama ben bunu yukarıdan aşağıya baktığımda gördüm. Sana söylemişim ya, o kadınla birlikte yukarıya uçtuğum zaman."

Başka bir seferde annesi bambaşka bir sebepten Andrew'a, Andrew'un doğumundan önce ölmüş olan kendi annesinin bir

fotoğrafını gösterdiğinde, Andrew hemen fotoğraftakini tanıdı: "Bak işte o! Sana söylediğim kadın işte bu!"

Andrew'in yaşadığı ölüm ötesi deneyiminde, onu karşılayıp onunla meşgul olan varlık, görülüyor ki, öbür âlemdeki kendi büyükannesinden başkası değildi.

Çocukların yaşadığı deneyimler de, büyüklerinkinden fazla farketmiyor ama onların anlatımı, bir çocuğun sözleriyle ve bir çocuğun birikimi seviyesinde. Ama küçük bir çocuğun bilinci henüz toplumun kaide ve kurallarıyla biçime sokulmamış olduğundan, anlattıkları çok daha gerçekçi, olduğu gibi ve her hangi bir kaygı ve önyargı ile bulandırılmamış bir halde bizlere aksediyor.

Aware Kayıtları ve Ölüm Deneyimi

Dr. Parnia'nın dünya çapında başlattığı AWARE çalışmalarından söz etmiştik. Aşağıya alacağımız örnek de, bu çalışmalar kapsamında İngiltere'de Southampton General Hospital'ın Kalp Kateter Laboratuvarında gerçekleşmiş ve Parnia'nın sonra bizzat sorguladığı bir olay, 57 yaşında bir kalp durması olayını yaşayan adam şunları anlatıyor:

"Anlaşılan bir kalp sektesi geçirdiğimi farketmedim. İşimdeydim ve her şey normaldi. Öğle yemeğinden sonra kendimi bir tuhaf hissettim. Nefes alamadım ve iş arkadaşlarım bir ambulans çağırdılar. Gelenler bir EKG yaptılar ve beni derhal hastahaneye getirdiler. Yolda adının Sarah olduğunu söyleyen bir hemşire durmadan beni uyanık tutmaya çalışarak benimle konuştu. Oysa ben çok yorgundum ve tek isteğim uyumaktı. Sonra bir yatağa yatırıldım ama ne olduğunu göremiyordum çünkü belden aşağısına bir

perde germişlerdi. (Burada yapılan, hastanın uyuşturulan kasığından damarına sokulan bir sonda ile kalbe bir stent takılması olayı) Kasık bölgesinde bir basınç hissediyordum. Ben hâlâ hemşire ile konuşuyordum ki, sonra birden bu kesildi. (Bu anda hastahânenin kayıtlarına göre, hastanın kalbi karıncık titremesi -ventriküler fibrilasyon- denilen çok tehlikeli bir duruma geçiyor ve aniden duruyor. Bu hastanın ölümü demek.) O anda kendimi kaybetmiş olmalıyım. Birden hastaya şok verin diyen bir ses duydum. Ve aynı anda tavanın bir köşesinde, bana el sallayan birini gördüm. Ben oraya gelemem ki diye düşündüğüm anda da, kendimi yukarıda buldum. Şimdi yukarıdan, aşağıda olup bitenlere bakıyordum. Aşağıda Sarah hemşireyi ve yanında saçsız bir adamı gördüm. Yukarıdan bakmadan önce o adamı görmemişim, orada olduğunu bile bilmiyordum. Ondandır hatırladığım şey ise, yine yatakta gözlerimi açtığım ve Sarah hemşirenin sözleri: Ah birazcık uyudunuz ama şimdi yine buradasınız. Bunları nasıl ispat ederim bilmiyorum ama herşey aynen böyle oldu."

Dr. Parnia burada, odanın tavanında gördüğü kişiye ne olduğunu soruyor. Cevap şöyle:

"O kadına ne oldu bilmiyorum. Onu bazen istersem hâlâ görebiliyorum. Onun bir melek olduğunu düşünüyorum."

Dr. Parnia: "Tanıdığınız biri miydi?"

Hasta: "Hayır."

Dr. Parnia: "Nasıl biriydi?"

Hasta: "Çok güzel bukleli saçları vardı. Sarışın değildi ama esmer de değildi. Üzerindeki her şey güzeldi. Ben bir melek olduğunu sanıyorum, her halükarda benim melekten anladığım neyse işte o. Onun beni tanıdığını hissediyordum. Ona güvenebile-

ceğimi anlıyordum. Özel bir sebepten oradaydı ama sebebi bilemiyorum."

Dr. Parnia: "Gördüğünüz saçsız adam nasıldı?"

Hasta: "Yüzünü tam göremedim, iri yarı biriydi. Mavi renkli ameliyat gömleği ve başlığı taşıyordu. Başlığın altında saçsızdı, başlığı takış şeklinden saçsız olduğu anlaşılıyordu."

Dr. Parnia: "Başını nasıl görebildiniz, bunları düşündüğünüze göre?"

Hasta: "Az gördüm aslında. Başı saçsız olduğu için başlık takıyor gibiydi." (Hasta burada bu operatörün saçsızlığını nasıl anladığını tam izah edemiyor, muhtemelen başlığın içini de görebiliyor- Ç.N) Ayrıca şimdi kim olduğunu biliyorum. Tam adını bilmiyorum ama ertesi günü tekrar odama geldiğinde onu tanıdım. Şimdi profesör oldu, o zaman değildi. (Hastahane personeli Dr. Parnia'ya operatörün adını vererek terfi ettiğini de doğrular.)

Dr. Parnia bu olayda, hastanın kalbi durduğu andan itibaren âletlerce kanıtlanmış bir şekilde, beş dakika kadar ölü olarak kaldığını ve bu esnada, beynin faaliyetini tamamen durdurduğunu, dolayısıyla hasta tarafından anlatılanların böyle bir beyin tarafından algılanamayacağını kesin olduğunu ifade ediyor. Dr. Parnia bunlara ilaveten, şimdiye kadar İngilizce'de bu olaylar için kullanılan "Near Death Experiences" (ölüme yakın olma deneyimi) teriminin yanlış olduğunu belirterek, hastaların bu deneyimlerde ölüm çizgisinin ötesine geçtiklerini, dolayısıyla doğru olan deyimim "Death Experience" yani "Ölüm Deneyimi" olduğunu da belirtiyor.

Gerçekten Ölmek ve Sonuç

Dr. Parnia kitabının son bölümünde, ölüm

olayına karşı bugünkü bilimin duruşunu açıklarken, şu önemli değerlendirmeleri yapıyor ve insanlık olarak bugün hangi sorularla yüz yüze gelmiş olduğumuzu gösteriyor:

"Ölümü betimleyen verilerimizi yeniden gözden geçirmemiz gerektiğini 1960'lı senelerde, yeni solunum gereçleri ortaya çıktığında anlamaya başladık. Çünkü nefes alamadığı için ölen, beyinleri şiddetli bir şekilde zedelenmiş insanlar, bu tarihlerde solunum makinelerine bağlanarak, yapay olarak hayatta tutulmaya başladılar. Normalinde şiddetli bir yaralanma sonucu zedelenen beyin ve dolayısıyla nefes almayı idare eden beyin kökü çalışmaz. Bunun üzerine ciğerler de nefes almayı bırakır. Oksijen alamayan kalp de durur ve kişi ölür. Ama beyni yaralanmış kişi solunum aygıtına bağlandığında, ciğer ve kalp çalışmaya devam eder. Böyle durumlarda doktorlar önce, kişinin kontrolsüz şekilde urin bıraktığını ve infuzyon yoluyla litrelerce sıvı verilmesi gerektiğini farkettiler. Böylece haftalarca komada kalan hastalar, sonuçta kalp durmasıyla hayata veda ediyorlardı. Asıl şaşılacak olan ise, yapılan otopsielerde bu kişilerin beyinlerinin sıvılaştığının görülmesiydi. Yani kişiler kalpleri atarak ve soluyarak hayatta görünüyorlardı ama beyinleri çoktan ölmüştü. Bu kişilerin ölüm anının ne zaman gerçekleştiği konusunda tıp şaşkındı."

"Binlerce yıldır ölümün betimlenmesi basit ve karmaşık olmayan bir şeydi. Bir insanın kalbi durduğu ve artık nefes almadığı zaman öldüğü belliydi. Bu gerçekleştiğinde, beden diğer organlarının çeşitli uzunlukta zaman sürelerinde hâlâ hayatta kaldıkları henüz bilinmiyordu."

Dr. Parnia'nın devamında açıkladığı üzere son bulgular, kalp ve ciğerler hâlâ çalıştığı

halde, kullanılmaz hale gelen bir beyinin bulunabileceğini ortaya çıkardığından, bu betimlemeye bir de "beyin ölümü" kavramının dâhil edilmesini gerekli kılmıştı. Çünkü bir insanın kalbi atmaya devam etse ve solunumu durmamış olsa bile, beyninin kullanılmaz hale gelmiş olması o kişinin hayata geri getirilemeyeceğini açıkça ortaya koyuyordu, çünkü bilinç, ruh ya da kişilik beyinle doğrudan ilgiliydi. Bu da yeni bir soru ortaya çıkarıyordu: Beyin geri döndürülemez bir şekilde ne zaman ve hangi şartlarda artık ölmüş sayılabilir? Bu, özellikle organ nakilleri için de tıbbi, filozofik, dini ve etik alanlarda çok önemli olan konuyu açıklığa kavuşturmak üzere 1968 senesinde Harvard Medical School'da bir komisyon kuruldu. Sonuçta beyin ölümünü betimleyebilmek için, Harvard Kriterleri olarak bilinen bir çeşit testler yapılması kabul edildi ve yayımlandı. Bunun için kişide, hiçbir tepki, hiçbir hareket, hiçbir solunum, hiçbir refleks olmadığının kesinleşmesi ve EEG de sıfır çizgisi (zero line) tesbit edilmesi gerekiyordu. Ama bu da yeterli değildi çünkü bu testlerle gerçi beyin artık çalışmadığını tespit etmek mümkündü ama bu çalışmama durumunun, hiç geri döndürülemez bir çizgiye ulaşıp ulaşmadığının anlaşılması mümkün değildi. Dr. Parnia, beyin çalışmasını sekteye uğratacak, kandaki şeker miktarı, düşük beden ısısı, bazı ilaçlar ve uyuşturucu veya narkoz gibi başka etkenlerin de bulunduğunu ve bir beyin gerçekten artık geri döndürülemez bir biçimde çalışamaz durumda mı yoksa ölmüş ama geri çevrilebilir bir durumda mı olduğunu tesbit etmenin, gerçek bir problem ortaya koyduğunu söylüyor.

Bundan sonra Harvard Kriterlerine testlerin 24 saat içinde tekrarlanması veya çeşitli kişi-

ler tarafından tekrarlanması gibi şartlar ilave ediliyor. Ondan sonrasında organ naklinin aktif şekilde uygulandığı bazı ülkeler (Bildığımız kadarıyla şu anda Türkiye de) beyin ölümü için, Harvard kriterlerini uygulamaya başlıyor. Bu arada testlerin hangi sıklıkla ve kimler tarafından uygulanacağı hususu da ülkeden ülkeye fark ediyor. Dr. Parnia bunu şöyle ifade ediyor: "Bu yüzden geri dönüşü olmayan beyin ölümünü betimleyen dünya çapında bir metod bugüne kadar mevcut değildir ve en büyük farklardan biri de ABD ve İngiltere arasındadır."

Bu açıklamaya göre, İngiltere 1976'da beyin kökü, yani solunum ve kalp atışlarının kontrol eden beyin bölgesinin ölümünü, beynin diğer taraflarının durumunu kaale almadan, kişinin ölümü olarak kabul etmiş bulunuyor.

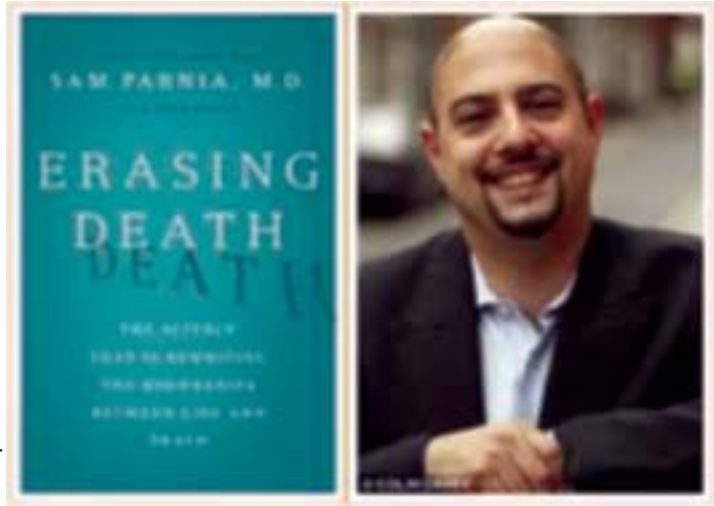
Buna karşılık ABD'de birçok bilirkişi, ancak tüm beyinin öldüğü ispat edildiği takdirde beyin ölümünün tesbit edilebileceği fikrinde. 1980 yılında BBC "Organ Nakli: Donörler (organ bahşedenler) gerçekten ölü mü?" adlı bir program yayınlıyor. Bu program arkasından kıtalararası ateşli tartışma çıkıyor. Çeşitli açıklamalar ve araştırmalar yapılıyor ama Dr. Parnia'nın ifade ettiği şu gerçek değişmiyor:

"Bir insanın ne zaman devamlı ve geri döndürülemez biçimde beyin ölümüne maruz kaldığı hususu, bugünkü güne kadar tüm dünyada farklı farklı biçimlerde tesbit edilmektedir."

Yine Dr. Parnia'nın ifadesine göre, bu şartlar hattâ ABD'nin çeşitli eyaletlerinde bile çeşitli biçimlerde tatbik edilmektedir. Yine beyin ölümünü tesbit edebilmek için doktorların ne kadar bekleyeceği hususu da farklıdır. Ani kalp durması nedeniyle hayata döndürülme işlemi sırasında beden ısıları düşürülen kişilerin beyinleri de testlere çok geç cevap vermekte olup, henüz geri döndürülemez biçimde zarar görmüş seviyesine ulaşmadan beyin ölümü teşhisine maruz kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalmaktadırlar.

Bu durumda, dünyanın bir köşesinde beyin ölümüne uğradığı ilan edilen bir kişinin, bir diğer köşesinde pekala yaşama şansı olabileceken, ölü sayılacağı ve organlarının dağıtılabileceği şeklinde bir ihtimal, olanak dahilinde kalmaktadır.

Dr. Parnia kitabının sonunda, bugünkü bilimde bir çeşit "dogma" dan söz edilebileceğini, bugünkü bilimin, birçok insanın yaşayıp anlattığı ölüm deneyi olaylarına gözlerini ve kulaklarını kapamasının artık ancak böyle bir bilimsel dogma ile açıklanabileceğini söylüyor ve bundan kurtulamazsa, bu dog-

maların geçmişte olduğu gibi topluma yine zararlar vereceğini anlatıyor. Yazı serimizi Dr. Parnia'nın şu sözleriyle noktalyoruz:

"Henüz bütün cevapları bilmiyoruz. Ancak şunu biliyoruz ki, ölümün hiçbir şekilde geri çevrilemeyeceği şeklindeki bir zamanların inancı doğru değildir ve ölüm olayı başladığı andan itibaren daha uzun bir zaman tamamen geriye çevrilebilir. Sınırlar ileriye itilmiştir ve ilim bizi kimbilir daha nerelere götürecektir. Belki gerçekten, ölümü herhangi fizyolojik

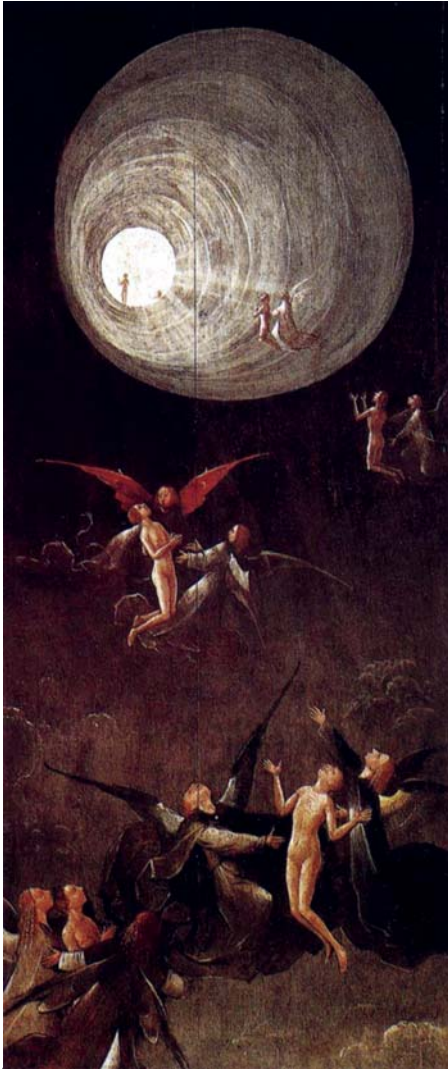
değişiklikler veya hücrelerdeki veya beyindeki veya herhangi başka bir organdaki yapılarla ilgilendirmekten veya herhangi keyfi bir bedensel olay olarak almaktan vazgeçmeli ve şu soruyu sormalyız: Bir kişinin ruhu, bilinci, kişiliği ne zaman bir daha geri gelemeyecek şekilde devamlı olarak ortadan kaybolmaktadır? Ve ben bir yoğun bakım hekimi olarak her gün bu konuyla yüz yüze kalarak kendime sormaktayım: Bir hastanın ruhu, böyle bir durumda (yoğun bakım ve komada) nerede bulunmaktadır?

Belki bizler, bugün reanimasyon konusunda yapılmış ilerlemeler ışığında, insan bilinci ve ruhu dediğimiz şeyi, ölüm konusundaki düşüncelerimize ve betimlemelerimize dâhil etmemizin ne kadar önemli olduğu konusunda hemfikiriz.

Belki yine, gelecekteki araştırmalarımızda, ölüm olayı başladıktan sonra insan bilincinin hangi durumda olduğu konusuna konsantre olmamız gerekmektedir. Çünkü elimizde, ölümden sonra kaybolmadığına ve ondan sonra da en azından bir zaman daha mevcut olduğuna dair geçerli deliller bulunmaktadır."

Dr. Sam Parnia, yazılarımızda defalarca belirttiğimiz gibi, yeni bir bilim anlayışının ne derecede gerekli olduğunu belirterek, tıp dünyasına artık bu adımları atması için bir bilim adamı olarak acil bir çağrı yapmaktadır. Bunu yapan bilim adamlarının sayısı günümüzde gitgide artmaktadır. İnsanı yalnızca madde olarak değil, manevi ve maddi unsurların birleşimi olarak görececek bir bilim anlayışı, artık çağımızın en önemli gereksinimi haline gelmiştir.

Alıntılar: "Der Tod muss nicht das Ende sein." Dr.med. Sam Parnia

Resim: "Kutsanmışların Yükselişi", Hieronymus Bosch

Kadının Bitmeyen Çilesi

Hristiyanlıkta Kadın

Yalçın Kaya

Yahudi dininin reformu olarak doğan Hristiyanlık, özellikle köleler ve kadınlar arasında hızla yayıldı.

İsa'nın öğretisi, daha önceleri ortaya çıkmış inanç dizgelerinde hiç rastlanmayan, bireye değer veren, onu kadın-erkek, zengin-fakir ayırımı yapmaksızın ele alan bir biçimde gelişti. Ne var ki böylesine insancıl bir yapı ile yola çıkan Hristiyanlık, Kilise'nin kurumlaşması sonucunda toplumsal hiyerarşiye uymak zorunda kaldı.

Birçok yazar, Hristiyanlığın giderek eşitsizliğe dayalı bir biçim almasını, Eski Ahit'de vurgulanan Yahudi gelenekleri yanında Aziz Pavlus'un düzen taraftarı düşüncelerine bağlar. Aziz Pavlus, başlangıçta kadın-erkek ayırımına gidilmesine karşı çıkardı. Galatyalılara Mektup adlı yapıtının 3:28 babında şöyle diyordu:

"Ne kul, ne azatlı vardır, ne erkek ve dişi vardır, çünkü Mesih İsa'da siz hepiniz birsiniz."

İsa'nın ilk taraftarları arasında kadınların bulunuşu, hele "diriliş" olgusuna onların tanık olması, -Hıristiyan din biliminde bunlara kutsal kadınlar denir- Yahudi geleneklerinin egemen olduğu bir toplum için dikkat çekici bir durumdur.

Çarmıha gerilen İsa'nın yanında üç kadın vardır. İncil'e göre bunlar, annesi Meryem, annesinin kız kardeşi ve kimi araştırmacılara göre eşi Meccelli Meryem ya da Maria Magdalena'dır.

İsa'nın kadınlara değer vermesi, öğretisini onlara açması, Yuhanna ve Luka gibi İncil yazarlarının dikkatinden kaçmadığı için İncillerde dişil simgelere çokça yer verilir.

Ortadoğu Hıristiyanlığının kadınlara karşı tutumunun Roma ve Bizans Hıristiyanlığından farklı olarak daha hoşgörülü bir nitelik taşıması ve kadınların etkin katılımına daha fazla izin vermesini, bu yörelerde Ana Tanrıça kültürünün kök salmış olmasına bağlamak da olanaklıdır.

Nitekim Mısır ve Suriye Hıristiyanlığında tanrısal varlığın dişil - eril özellikleri birlikte taşıdığı kabul edilmesi, sonraları egemen imparatorluk Hıristiyanlarıncı "sapkınlık" sayıldı.

Aynı biçimde kadınların Doğu Kilisesi'nde oynadıkları nispeten etkin rol de, sonraları kısıtlanmaya uğradı. Sonuçta, Hıristiyanlık geliştikçe, içinden doğduğu Yahudiliğin ataerkil anlayışını da beraberinde taşıdı. Kadının aşağılanması, ilk kadın olan Havva'nın ilk erkek olan Âdem'in kaburga kemiğinden yaratılması yanında "ilk günah"tan sorumlu olması gibi dogmalar, giderek Hıristiyanlığın içine yerleştirildi.

Hıristiyanlığa kadın açısından çok önemli olan bir uygulama daha yerleşti: Erkeğin çok eşliliğinin yadsınması. Bir başka deyişle tek eşli evlilik... Bunun yanında Hıristiyanlık, evlilik kurumunda kadına şart koştuğu sadakati erkek için de isteyip, boşanmayı zorlaştırarak kadını evlilik içinde güvenceye kavuşturma yolunu tuttu.

İsa'nın zina konusundaki tutumu da Yahudilikten farklıydı. Zamanın töresi zina yapan kadının taşlanması gerektiriyordu; İsa ise, kadını suçlayanlara şöyle diyordu:

"İçinizde hanginiz günahsızsa ilk taşı o atsın ona" (Yuhanna, VIII, 33-35)

"Zina etme denildiğini işittiniz, ama ben diyorum ki bir kadına bakıp onu arzulayan her adam, zaten yüreğinde o kadınla zina etmiştir... Kutsal yasalarda, kim karısını boşarsa ona boş kağıdı versin denilmiştir. Ama ben size diyorum ki, karısını cinsel ahlâksızlıktan başka bir nedenle boşayan her adam, onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur. Çünkü onlar (kadın ve erkek) artık iki beden değil, fakat bir bedendirler. İmdi Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın." (Matta V. 27-28)

Bir bakıma zina işleminde sorumluluk, kadının baştan çıkarıcılığına değil erkeğe yıkılmıştı. Bu anlayış geleneksel Yahudi düşüncesine aykırıydı. İsa'nın boşanma konusundaki öğütleri, zaman zaman eski ataerkil Yahudi geleneğine bağlı havarilerini bile rahatsız etmişti.

Yukarıda Matta İncili'nden aktardığımız sözler üzerine, havariler İsa'ya, "Eğer erkeğin karısı ile hâli böyle ise, evlenmek iyi değil." sözleriyle yakınmada bulundular.

Aziz Pavlus'un çeşitli mektuplarındaki sözleri, İsa'nın kadına verdiği değerlerde bazı düzeltmeler yapılmasına neden oldu. Bu açıdan bakıldığında Aziz Pavlus, İsa gibi değil, dönemin ataerkil yapısı içinde bir öğreti geliştirmeye çalışıyordu:

"Fakat kadının öğrenmesine ve erkeğe ege-men olmasına izin vermem... Çünkü önce Âdem, sonra Havva yaratıldı. Ve Âdem aldanmadı, fakat kadın aldanarak suça düştü; fakat iman ve sevgi ve takdiste vakarla durursa, çocuk doğurması ile kurtulacaktır." (Timotheos'a Birinci Mektup Bap 2:12)

Görüldüğü gibi, Aziz Pavlus'un kadına biçtiği rol bellidir; kadın erkeğe hükmetmeye, ondan üstün olmaya kalkışmayacak, bilgi edinmeye ve öğrendiğini öğretmeye girişmeyecek, evlenip çocuk doğuracak, doğururken acı çekecek, doğurduğu çocukları iyi birer Hıristiyan olarak yetiştirecektir.

Kadının tanrısal bir ceza olarak çocuk doğururken acı çekmesi konusu, günümüz Katolik Kilisesi'nin sezeryanla doğum yapmayı günah olarak tanımlamasına neden olmaktadır.

Pavlus, kadınların kilise içerisinde ve evde nasıl davranmaları gerektiği konusuna da eğilir: "Kiliselere kadınlar sükût etsinler; çünkü onlara söylemek için izin yoktur; ancak şeriatın da dediği gibi, tâbi olsunlar. Ve eğer bir şey öğrenmek isterlerse, evde kendi kocalarına sorsunlar; çünkü kadına kilisede söylemek ayıptır." (Korintoslulara I. Mektup 14:34)

"Ey kadınlar, kendi kocalarınıza Rabbe tâbi olur gibi tâbi olun. Çünkü bedenin kurtarıcısı Mesih nasıl Kilisenin başıysa, erkek de

kadının başıdır. Fakat Kilise Mesih'e tâbi olduğu gibi, kadınlar da her şeyde kocalarına tâbi olsun.... Sizden her biri de kendi karısına böylece (Mesihin Kiliseyi sevdiği gibi) kendisi gibi sevsin; ve kadın kocasına hürmet etsin." (Efeslilere Mektup, 5:22)

Kadınlar açısından Yahudiliğe göre Hıristiyanlığın bir diğer önemli özelliği, bekâret konusundaki yaklaşımıdır. Bu bağlamda Hıristiyanlık, kadın açısından önemli bir seçenek sunmaktadır: Bekâretini koruyarak kendisini Tanrı'ya adıyabilir, İsa'nın nişanlısı olmayı dünyevi gelinliğe tercih edebilir.

Hıristiyanlığın bekârete ve cinsellikten kaçınmaya verdiği değer, cinselliğin "utanç verici bir şey" olduğu düşüncesinin tüm yükünü, giderek kadın bedenine aktardı. Kilise babaları ile dinbilimciler, Kutsal Kitap'ın sunduğu her türlü olanaktan yararlanarak ve bunları en uç biçimlerde yorumlayarak geniş bir kadın düşmanı edebiyatı oluşturdular.

Tanrı'nın kadını niçin yarattığının anlaşıl-maz gizemi üzerinde kafa yoran (!) Aziz Augustinus (İ.S.354-430), kadının erkeğe yoldaş olsun diye yaratılmış olamayacağını, bir başka erkeğin bu rolü daha iyi üstlenebileceğini söylerdi. Ona göre kadın erkeğe yardımcı olsun diye de yaratılmış olamaz, çünkü bu görevi de bir başka erkek daha iyi yerine getirebilir. Dolayısıyla Aziz Augustinus, "çocuk doğurmak dışında" kadının erkeğe nasıl bir yararı olabileceğini anlamadığını söylemektedir.

Augustinus, insanları doğru yol olan Hıristiyanlığa döndürmek için zor kullanımını ilkece haklı göstermek gibi sonuçları

bakımından çok önemli bir işe de kalkışmıştır. Sonraki yıllarda kurulan Engizisyona destek verecek olan "Ruhun kurtuluşu için her türlü ten cezası, her işkence hattâ ölüm bile uygundur." sözü, ilk kez onun dilinden çıkmıştır.

415 yılında, gene İskenderiye'de Başpiskopos Aziz Cyrille halkı öyle bir kışkırttı ki, matematikçi Theon'un kızı Hypatia durup dururken linç edildi. Bu, sıradan, rastlantısal bir olay değildi. Kadın, karışıklık sırasında kim vurduya da gitmemişti. Özel olarak öldürülmesi tasarlanmıştı. Amaç, en az babası kadar geniş çapta hatta ondan daha bilgili bir kadının canına kıyarak, bilim adamlarına gözdağı vermektir. Üstelik böylelikle kadınlara da haddini bildirmektir.

Aziz Tertullianus, Aziz Augustinus gibi Kilise babalarının kadın düşmanlığı yüzyıllar sonra araştırma konusu bile olmuştur. Bu konuyu "A History of God" (Tanrı'nın Tarihi) adlı yapıtında derinlemesine irdeleyen çağdaş İngiliz yazar Karen Armstrong; Tertullianus ve Augustinus gibi Kilise babalarının çizdiği dehşet verici "cennetten kovulma" sahnelerinin, kapkaranlık ilk günah anlayışının, ne Yahudilerde ne Ortodoks Helen Kilisesi'nde ne de daha sonra ortaya çıkan İslâmiyet'te bulunduğunu söyler.

"İnsan ırkının yarısını horlayan ve zihin, kalp ve bedenini istemdişi her eylemini ölümcül bir şehvetlilik göstergesi olarak değerlendiren bir dinin, erkeklerin ve kadınların kendilerine yabancılaşmasından başka bir sonuç vermesi beklenemez."

Kuzey Afrikalı Tertullianus (İ.S.160-220), kadın düşmanlığında daha da baskın çıkar ve kadına şöyle hakaret eder: "Sen; cehennemin

kapısının, Tanrı'nın yasına ilk karşı gelensin. Sen, şeytanın yanına yanaşmaya cesaret edemediği erkeği kandıransın. Sen, Tanrı'nın suretinde yaratılmış olan erkeği kolayca mahvettin. Senin suçun yüzünden Tanrı'nın oğlunun bile ölmesi gerekti."

Konuyu Aziz Tertullianus'tan alıp da aktaranların nedense akıllarına "Tanrı suretinde yaratılmış erkeğin nasıl olup da bu denli kolayca baştan çıkmaya kapılabildiği?" sorusu bir türlü gelmez.

Benzer soruyu Rönesans döneminde, oldukça nazik bir tarzda soran bir kadınla karşılaşırız: Christine de Pisan. (1365-1430) Venedik'te doğan, daha sonra Fransa'ya yerleşerek Kral 5. Charles'ın danışmanlığını da yapan ozan Christine de Pisan, şöyle bir tezi savunur: "Hiçbir günah kadınmı kadar büyük değildir diyorlar ama kadınlar adam öldürmezler, kentleri yakıp yıkmazlar, halkı ezmezler, toprakları yağmalamazlar, kundakçılık yapmazlar ya da sahte sözleşmeler düzenlemezler. Kadınlar şefkatli, nazik, yardımsever, alçakgönüllü, sağduyulu varlıklardır. Havva günah işlemiştir ama aldatılmıştır. Âdem de ondan iyi sayılmazdı.

Özetleyecek olursak: Hıristiyanlık, Yahudi geleneğinin köklü ataerkil eğilimlerini bazı açılardan yumuşatmaya çalıştı ve başlangıçta, tüm ezilenlerle birlikte kadınların da insan olarak özsel bir değere sahip olduğu düşüncesini içkin olarak taşıdı. Bununla birlikte, içinde doğduğu toprakların toplumsal ve kültürel sınırlamalarından kurtulamadı. Zaten var olan koşullarda öyle köklü değişiklikler yapmak gibi bir savı da yoktu. Nitekim İsa "Ben yasayı yıkmaya değil tamam etmeye geldim." dememiş miydi?

İlerleyen Yıllarda Hıristiyanlığın Kadına Bakışı

13. yüzyıla gelindiğinde, Orta Çağ Kilisesi, Aziz Pavlus ile Aziz Augustinus'u izleyerek, onların kadınlarla ilgili görüşlerini pekiştirir. Aquinolu Tommaso'nun 1266-1272 yılları arasında yazdığı "Summa Theologica" Kilise'nin resmî tutumu olur. Aquinolu Tommaso şöyle der: "Hiçbir şey, erkek zihnini, kadınlarla birlikte olmaktan ve evlilik durumuna özgü bedensel ilişkilerden daha aşağı çekemez."

Anlaşılan o ki Kilise babalarının kadına bakış açılarının oluşmasında onların cinsellik konusundaki düşünceleri de etken olmuş. Günümüzde, bu kişilerin kadın konusundaki düşüncelerini değerlendirebilmek için Hıristiyanlığın cinselliğe bakışını incelemeliyiz.

Hıristiyanlıkta Cinselliğe Bakış

Modern dünyanın bile hâlâ "günah"tan anladığı, Nâsıralı İsa'nın öğretilerinden ya da Sina'da verilen tabletlerden kaynaklanmaz. Günümüzün modern dünyasının ahlâk anlayışı bile, İmparatorluk Roma'sının çöküş döneminde yaşamış bir avuç din adamının hayatlarının önceki dönemlerinde yaşamış oldukları cinsel değişimlerden kaynaklanmaktadır.

Bu kişilerin başında hiç kuşkusuz, Aziz Hieronymus ile Aziz Augustinus gelir. 4. yüzyılda Aziz Hieronymus, "Gece korktuğu için yalnız uyuyamayan her erkeğin bir kadın almasını isterim." demişti.

Kilise babaları arasında en katı tutumlulardan biri olan Aziz Hieronymus, evliliğe karşı

büyük tiksinti duymaktaydı ve bu konuda yalnızca da sayılmazdı.

Materyalist Roma dünyası halkını, Hıristiyanlığa da çeken münzevilikte cinsel ölçülülük, önemli bir öge oldu. Diğer dinlerin çoğu, üyelerinden yalnızca geçici bir cinsel perhiz isterdi ama Hıristiyanlık bunu sürekli bir hale getirdi.

Cinsel perhizin sürekli yapılması amaçlanmıyordu kuşkusuz ama arada bir Matta 19.1 ayetindeki "göklerin melekûtu uğruna kendilerini hadım edenler" göndermesini simgesel değil, sözcük anlamıyla yorumlayarak, kendi kendini hadım edip, cinsel perhiz sorununu sonsuza dek çözen İskenderiyeli Origenes gibiler de ortaya çıkmıyor değildi hani...

Gnostisizm ve Manicilik, etten gelenin kendiliğinden kötü olduğunu, Kilise babalarından Severianus ise kadının tamamının, erkeğin de belden aşağısının şeytanın ürünü olduğunu söylerdi.

Aziz Pavlus ile birlikte Tertullianus, Hieronymus ve Augustinus'un bulunduğu önde gelen Hıristiyan düşünürlerinin cinsellik konusundaki yaklaşımları, Kilise'nin tutumunda etkili oldu.

Bunlar, ruhsuz ve doğal münzevî kişiler değil, bekarlığa dönmeden önce dolu dolu cinsel yaşamlar sürmüş erkeklerdi ve şimdi tövbe ettikleri günahlara zaman zaman marazî bir tiksintiyle tepki veriyorlardı.

Şehvet ve cinsellik, "ilk günah"ın ayrılmaz parçalarıydı; insanlığın "Düşüş"ten sonraki her cinsel birleşmesi kötüydü ve bundan ötürü her çocuk günahla doğmuştu. Tanrı ilk kadımla erkeği türün devamı için masum bir

fiziksel güdüyle donatmış, şehvet bunu utanç verici bir biçime dönüştürmüştü.

Bu ustaca akıl yürütmenin sonuçlarından biri, doğumu cinsel temasla lekelenmemiş olan Nâsıralı İsa'nın saflığının bir kez daha vurgulanması oldu. İnsanlığın tek kurtuluş umudunun cinsel birleşmeyi ve bununla birlikte Âdem ile Havva'dan miras kalmış olan suçu reddetmekte yattığına işaret ediliyordu.

Cennet Bahçesi'ndeki edep durumuna ulaşmayı ancak bekâr bir kişi ümit edebilirdi. Bekâr kalamayacak kadar iradesi zayıf olanlara ise, Tanrı'nın amaçladığı ilk, masum fiziksel dürtüye yeniden erişmeye, bir sonraki Hıristiyanlar kuşağının doğması için cinsel birleşmeye ama tutkusuz ve amaca yönelik bir birleşmeye başvurma çabası düşüyordu.

Augustinus'un vaaz ettiği soğukkanlı "amaca yönelik seks" günümüzde neredeyse Kilise babalarının genel olarak seks için kullandığı sıfatları -çirkin, alçaltıcı, utanç verici-hak eder gibi görünebilir ama o dönemin iklimine son derece uygundu. Kilise babalarının cinselliğe karşı duyduğu tiksintiye haklı göstermeye çalışmış, hem inanca hem de akla hitap eden bir gerekçe bulmayı başarmıştı. Beden, akıl ve ruh için kusurlu bir kaptı. Hıristiyan ahlâkını bu şekilde yaymak artık Kilise'nin görevidi.

Augustinus'un bu düşünceleri, gelecek kuşakların yaşamları üzerinde önceden hesaplanması olanaksız etkiler yaratacağı. Başından beri bilinen şuydu ki, cinsellikten zevk almak günahsa, sıradan insanların çoğu günahkârdı.

İngiltere'de, Kraliçe Victoria döneminde "tutkusuz seksin tutkuludan daha iyi" olduğu

görüşü ilginç bir yoruma bürünerek, kimi tıp adamlarının, daha tehlikesiz olduğu için, eşleri yerine fahişelerle seks yapmayı tavsiye etmelerine bile yol açtı.

Rahipler için bekârlığın artık şart olduğu belliydi. Bekârlık, ahlâkî yetkinliğin simgesi olacaktı. Ancak bunun gerçekleştirilmesi kolay değildi, zira o dönemde evli erkekler papazlığa kabul edilmekteyse de, papazlığa atandıktan sonra evlenmeleri olanaksızdı. .

11. yüzyıl sonlarına gelindiğinde, Papalık artık daha güçlü bir konuma ulaşmıştı. Papa 7. Gregorius, din adamlarının evlenmesini yasakladı. Hıristiyan dünyasının bazı yerlerinde şiddetli bir tepki oluştu. Özellikle Alman papazlar, karılarından vazgeçmektense yaşamlarından vazgeçmeyi yeğleyeceklerini açıkladılar ama bu savaşı sonunda Kilise kazandı. Din adamlarının bekâr kalması ilkesi kabul edildi.

Sonunda Kilise'nin gücünün, münzevî yaradılışlı olmayan erkeklere bekârlığı dayatmaya yetmeyeceği anlaşılacaktı. Kilise, evliliği genel olarak, insan zayıflığına, arkadaşlık, cinsellik ve çocuk gereksinimine verilmiş bir dizi ödün olarak görüyordu ve bunların hepsini de kösteklemek için elinden geleni yaptı. Erkeğin gereksinim duyduğu arkadaşlık için tek bir evliliğin yeterli olduğunu iddia ediyordu; ikinci evlilik "gayri meşru ilişki", üçüncüsü "zina", dördüncüsü ise artık "hayvanlık" idi. Kısacası Kilise, cinselliği, evliliğin ayrılmaz bir parçası olarak görmeyi reddetti.

Evliliğin aslında ne olduğu, 7. yüzyıldan 12. yüzyıla dek sürekli tartışıldı. Törenle geçerlilik kazanmış ahlâkî bir sözleşme miydi yoksa ille de cinsel birleşme yoluyla teyit

edilmesi mi gerekiyordu? Sonuç hüküm: "evliliği cinsel ilişki değil, rıza tamamlar." Böylece evlilik, "cinsel ilişkiye girmeyi kullanmak için bir hak" olarak tanımlandı. Fakat her zaman değil... Kimi katı teologlar, eşlerle gerçekleşecek cinsel ilişkiler için gün saptama işine de giriştiler.

İsa'nın tutuklanmasının anısına perşembe, ölümü anısına cuma, Bakire Meryem onuruna cumartesi, Diriliş onuruna pazar ve ölmüşleri anmak için de pazartesi günleri cinsel perhiz yapılmasını öneriyordu. Kalan iki gün, salı ve çarşamba, genellikle oruç ve bayram dönemleri için getirilmiş cinsel ilişki yasaklarıyla geçiyordu. Bir de Noel, Pentekostes ve Paskalya'dan önceki kırk gün, Komünyon'dan önceki yedi, beş ya da üç gün vb. daha birçok yasak gün vardı.

12. ya da 13. yüzyılda evliliğin dinî bir törenle ilan edilmesine başlandı. Bu, evliliğin hiçbir koşul altında feshedilemeyeceği anlamına geliyordu. Bundan ötürü Kilise, çocuksuzluğu bir boşanma nedeni olarak kabul etmedi. Oysa bu durum, kayıtlı tarihin başlangıcından beri tüm toplumlarda kabul görmüş bir boşanma gerekçesiydi.

Bu yeni hüküm, istenmeden de olsa, eskiden kendileri kadar kocalarının da kusuru olabilecek bir şey yüzünden terk edilme tehlikesiyle karşı karşıya olan çok sayıda kadına eşi görülmemiş bir güvence kazandırdı. Sık sık, Hıristiyanlığın kadınların konumunda anında bir ilerleme sağlamış olduğu savunulur. Oysa aslında bu tek istisna hariç, kadının hukukî ve toplumsal konumu hemen hiç değişmedi.

Aynı derecede çağının insanı olan Aziz Pavlus da, kadının erkeğin yararı için yaratıldığını ve her konuda ona uyması gerek-

tiğini söylemişti. Kilisede ders vermeyecekti; sessizlik alışkanlığı edinmeliydi ve Âdem'i günaha çelmiş olan Havva'nın kızı olarak, kendisine verilen buyrukları uysalca yerine getirmeliydi.

Bu, temizliğin dindarlık anlamına gelmesi demek değildi. Hıristiyanlık, erkeğe olduğu gibi kadına da yıkanmayı önermiyordu. Yalnızca kadınların süslenmesine engel oluyordu. Zira baştan çıkarıcı her kadın, erkeğin kurtuluşunun önünde bir engeldi. Günümüzde de sürdürülen görüş uyarınca, Kilise, kadınları papazlığa kabul etmeyi asla düşünmemişti. Nitekim 1977'de Vatikan'ın yaptığı bir açıklamaya göre, Roma Katolik Kilisesi, kendini, kadınları papazlığa kabul etmeye yetkili görmemiştir.

Kadının devlet için her zaman, Kilise için de arada bir değerli olduğu bir alan vardı: Siyasî evlilikler... Kilise, iyi ailelerden gelen kadınları Frank-Sakson önderlerle evlenip kocalarının din değiştirmelerini sağlamaları için yaban ellere yollamaktan çekinmedi.

Cinsellik söz konusu olduğunda genel ilke, yalnızca evlilik içi seksin ve sadece çocuk yapma amacıyla kabul edilebileceği yönündeydi. Kilise'nin ahlâk görüşü evli çiftlerin doğurup yetiştirdikleri çocuk sayısını artırmış olabilir ama en azından birkaç yüzyıl boyunca, herhalde gayri meşru doğum oranında keskin bir düşüşe de yol açmıştı.

Günümüzde Kilise'nin yasaklarına çoğu kez kulak asılmasa bile, özellikle erken Orta Çağ döneminde son derece etkili olduklarını, karmaşık olmayan bir toplumda günlük yaşamın çoğu yönüne renk verebildikleri unutulmalı.

Nasıl Düşünmeliyiz?

Çeviren: Nelda Bayraktar

O kul yıllarınızdan elde etmiş olmanız gereken tek önemli beceri nasıl düşünmeniz ve dahası nasıl iyi düşünmeniz, yani bir argümana nasıl bakmanız, onu nasıl değerlendirmeniz, mantıklı olup olmadığı üzerinde karar vermeniz ve sonra da kendinize ait bir sentez çıkarabilmenizdir. Elbet ki okul hayatı sonunda sizi çok iyi bilgilendiren, dünyayla ilgili yeni gerçekleri öğrendiğiniz, isimleri, tarihleri, olayları, for-

mülleri ve ders notlarınızı ezberlediğiniz yerdir. Ancak bilgili olmak eğitilmiş olmak anlamına gelmez. Okul da sadece bazı şeylerin öğretildiği bir yer değildir. Orası değerlendirme yapmayı öğrendiğiniz yerdir. Burada neyin esasında doğru ve neyin olmadığına karar verirsiniz.

Bunların hepsi size tuhaf da gelebilir çünkü çoğumuz başkalarının görüş açılarna aşırı

derecede toleranslı olmak üzere yetiştirilmiştir. Kaç kere hayatınızda: "Bir kişinin düşüncesi en az diğeri kadar iyi" veya "Bu sadece bir düşünce meselesi" denildiğini duydunuz? Bazı fikirler gerçekten diğelerine nazaran çok daha iyi ve zekice şekillendirilmiştir. Diğelerinin ise ne kadar kısa ve cahilce olduklarını hemen anlarsınız. Öyle fikirler vardır ki, üzerinde ince ince düşünülmüş ve emek verilmiş olduğunu, tartışılmış olduğunu anlarsınız. Bazılarıysa birer slogandan ve klişeden öteye geçmezler. Tolerans başkalarını dinlemeye arzulu olmaktadır ama bu onlarla aynı düşünceyi paylaşacaksınız ve hattâ dinledikten sonra onları ciddiye alacağınız anlamına da gelmez.

Ama bir argümanın diğesine göre daha mantıklı olup olmadığına nasıl karar vereceksiniz? Bunu başarabilmek için ne çeşit becerilere sahip olmanız gerekir? İşte size doğal düşünce ve muhakeme yeteneğinizi geliştirebilmeniz ve zaten varolanları da en verimli biçimde kullanabilmeniz için bazı ipuçları:

Argüman oluşturmayı çok erken yaşlarda öğreniriz. Onları her gün anne ve babamızla, arkadaşlarımızla, eşimizle, sevgilimizle ve üstlerimizle kullanmaya devam ederiz. Örneğin şu tarz cümleler kurarız: "Geç vakte kadar eve girmeme iznimin olması gerekir çünkü." "Bu arabanın canına okumamam gerekiyordu çünkü..", "Daha yüksek bir maaşı hak ediyorum çünkü..." İş kendi çıkarlarımıza gelince hepimiz inanılmaz derecede rasyonel düşüncüler ve hatipler haline geliriz. Başkalarını inandırmak istediğimiz şey için ya da en mantıklı cümlenin kendimizinki olduğuna dair yüzlerce iyi neden düşünebiliriz.

Ancak bu doğal becerilerimizi bizi ilgilendirmeyen olaylara (geçmişte olmuş belirgin bir olaya veya gelecekte belli bir sonuç verebilecek olan alternatif eylemler arasında hangisini seçeceğimize dair) uygulamak biraz daha zor gelir bize. Diğeri bir deyişle, muhakeme ve argüman oluşturma becerinizi doğrudan ilginiz olmayan olaylar üzerinde nasıl uygulayabilirsiniz?. Bundan da ötesi, doğru nedir? Gerçeklik nedir? En iyisi nedir? Hangisi tercih edilmelidir? Ve Niçin? Sorularını nasıl cevaplamamız gerekir?

Tüm bunlar size okulda öğretilenlerin çok ötesine geçer. Okulda satış yönetimi ve pazarlama okumuş olsanız dahi, "hangi müşteriler haklı hangisi haksız?", "Hangi halkla ilişkiler ilkesini uygulasam?", "İnsanlar bu ürünü satın alır mı?", "Elimdeki test sonuçları yeterli mi, inandırıcı mı?" Ve "Niçin?" sorularına gerçek cevaplar bulacak şekilde düşünmeyi öğrenmiş olmanız gerekir. Burada esas olan, bir başkasının argümanını eleştirmeyi bilmek ve kendinize ait somut bir düşünce üretmektir. İster hukuk, ister iş idaresi, ister tıp, araştırma, gazetecilik veya herhangi bir meslek dalında eğitim görmüş olun, nasıl düşünmeniz gerektiğini önceden öğrenmiş olmanız gerekir.

Argüman Nedir?

En basit tanımıyla bir argüman sebepler ile sonuçlar arasında bağlantı kurmaya çalışan bir cümledir. Bunun için Kim, Ne, Nerede, Ne zaman ve Nasıl sorularını sorarız. Buna gazetecilerin sıkça sorduğu bir soruyu da eklemeliyiz: Niçin? İlk dört soru bir gerçeği düz biçimde ifade eden cümleleri verirler. Nasıl ve Niçin soruları ise dinleyiciyi neyin doğru, neyin yanlış olabileceği üzerinde ikna

etmek üzere kurgulanmışlardır. Bunlar kısaca yorum sorularıdır. Şimdi, elbet ki, insanlar Kim, Ne, Nerede ve Ne zaman sorularına katılmayabilirler. Örneğin, camı kıran Pete değil, Bob'du. Tren 6:30'da değil, 5:30'da geliyor, yağmur Cuma günü değil, Perşembe yağdı gibi. Bu cümleler bir gerçeğin basit ifadeleridir ama bu durumda bile, içlerinde Neden ve Nasıl sorularını barındırırlar, öyle değil mi?. Şöyle ki: "Sanırım camı kıran Bob'du. Neden? Çünkü salona düşen topun üzerinde onun parmak izleri vardı. Ya da "Sanırım yağmur Perşembe yağdı" "Nereden biliyorsun?" "Çünkü Perşembe günü sokaklarda birikintiler vardı, ama Cuma günü yoktu."

Argüman Oluşturma

Şimdi argüman nedir bildiğimize göre, hangisinin iyi, hangisinin böyle olmadığını nereden bileceğiz? Bu konunun ustası Aristo'ya bakalım: "Bir cümlelerin ikna edici veya inandırıcı olması için, doğrudan ve tartışmasız biçimde açık olması gerekir ya da böyle olan diğer cümleler onun böyle olduğunu kanıtlamalıdır." Bu mantıklıdır. Her cümle, şayet kendiliğinden çok açık ve doğru ise, inandırıcıdır. Örneğin: "Mavi top kırmızı değildir" cümlesi tam da buna bir örnektir.

Argüman oluşturmada bir cümleyi diğer cümleleri referans vererek kanıtlayabiliriz de. İşte argüman oluşturma sanatı da burada devreye girer. Çünkü inandırmak istediğimiz bir şeyi, başka kanıtlar bularak ifade etmek anlamına gelir bu. Aristo Söz Sanatı kitabında belirli kanıtlar oluşturabilmek için kullanabileceğimiz 28 tane ayrı argümanın listesini vermektedir.

Tümevarım

Tümevarımlarda belirli olayları gözlemleyerek bunlardan belli mantıksal sonuçlar veya ilkeler çıkarırız. Yani özelden genele gideriz.

Örneğin, asgari ücretin artırılmasıyla işsizlik arasındaki ilişkiyi öğrenmek istiyorsunuz. Tümevarmak için, asgari ücretin geçmişte artırılmış olduğu bazı durumları ve işsizliğin bunun üzerindeki etkisini incelemek gerekir. Diyelim ki asgari ücretin artırılmış olduğu her durumda, işsizlikte de ertesi yıl gözle görülür bir artış oldu. O zaman bu konuda genel bir düşünceye varmış olursunuz. Bazı kişiler bu tarz tümevarımlarda oldukça ikna edici konuşurlar. Ancak bunda tuzaklar da vardır. Özellikle de aradaki bağı çok iyi kurmak gerekir, mantıksız sonuçlar çıkarmamak adına.

Tümdengelim

Tümdengelim argümanları ise tam tersine işler, yani genelden özele doğru gider. Bilinen genel bir ilkedен yola çıkar, sonra da tek ve belirgin bir olayı bu ilkeye göre açıklarsınız.

Bu tekniği en iyi kullananlardan birisi de Sherlock Holmes idi. Hatırlayacağımız gibi Dr. Watson sıkça: "Parlak bir sonuca vardınız" derdi. Şimdi Arthur Conan Doyle'in "Kızıl Saçlılar Klübü" isimli kitabındaki bir hikâyeye bakalım: Mr. Jabez Wilson, Holmes'i evinde ziyarete gelir. Watson gelen ziyaretçiyi inceler ancak sıradışı bir şey bulamaz. Adam sıradan bir İngiliz tüccardır. Holmes buna karşın bundan daha fazlasını görür ve şöyle açıklar: "Hayatınızın bir döneminde işçi olarak çalıştığınızı gösteren açık kanıtların dışında, burnunuza enfiye çekiyorsunuz. Bu da sizin bir dönem Çin'de bulun-

duğunuzu, farmason olduğunuzu, son zamanlarda hatırı sayılır miktarda yazı yazdığınızı söyleyebilirim."

Hem Watson hem de ziyaretçi şaşkına dönmüştür. Ziyaretçi şöyle der: "Nasıl oldu da benim bir dönem işçi olarak çalıştığımı bildiniz? Bu, kesinlikle doğru çünkü gemi yapımında çalışmıştım."

Holmes: "Elleriniz efendim, elleriniz. Sağ eliniz sola göre biraz daha büyük. Belli ki epeyce çalışmışsınız ve kaslarınız çok gelişmiş."

"Peki ya farmasonluğum?"

"Bunu nasıl bulduğumu anlatarak, zekânınızı aşağılamayacağım. Çünkü ceketinizin üzerinde yay ve pergel sembolü bir iğne duruyor."

"Aa evet, unuttuğum onu. Ama yazı yazdığımı nereden bildiniz?"

"Ceketinizin sağ kolu beş inch boyunca, masaya sürtünmekten parlıyor ama sol kolu olduğu gibi duruyor."

"Peki ya Çin?"

"Bileğinizin üst kısmına yaptırmış olduğunuz dövme yalnızca Çin'de yapılır. Dövme sembolleri üzerinde ufak bir çalışma yapmıştım. Bu tam da Çin'e özel bir dövme. Ayrıca saatinizin zincirinin ucuna Çin madeni lirası takmışsınız ki bu da meseleyi oldukça basite indiriyor."

Tümdengelim işte böyle işler. Çünkü Holmes'un kafasında genel kurallar vardı zaten. Hani bedeniyle çalışan işçilerin bir ellerinin diğerine nazaran büyük olması, kaslarının daha çalışmış olması, sadece Mason Locasına ait olanların yay ve

pergelden oluşan bir sembol takmaları, yazmaktan dolayı masa üstünde gidip gelen bir ceket kolunun parlaması gibi... Holmes bu genel kuralları, olasılıkları ve düzenlilikleri Mr.Jabez Wilson'un özellikleriyle birleştirebilmiş ve belli bir sonuç çıkarabilmişti.

Demek ki tümdengelim ve tümevarım argüman oluşturmanın genel teknikleridir. Hepimiz ister istemez bunları kullanırız. Ancak bunlardan da daha özel teknikler vardır ki bunları sofistike argümanlarda kullanırsınız.

Daha Güçlü Bir Neden İçin Argüman

Eğer patronum 10.000 dolarlık bir bütçeyi onaylamıyorsa, bu onun 50.000 dolarlık bir bütçeyi onaylamayacağını da gösterir değil mi? İşte bu tarz bir argümana "Daha Güçlü Bir Neden İçin Argüman" adını veririz. Yıllar önce Politik Bilimadamı Robert Putnam ünlü eseri "Bowling Alone"da bugünkü Amerikalıların bowling veya Rotary kulüpleri veya diğer gönüllü gruplarına eskisine oranla daha az katılım gösterdiklerini yazmıştı. Böyle bir sonuca zaman içinde bu tarz kulüplere yapılan üyelik başvurularını inceleyerek varmıştı. Yani istatistiksel bilgiyle de desteklemişti bu düşüncesini. Ve bundan yola çıkarak, bu tarz insanların seçimlerde de oy kullanmak istemeyecekleri sonucuna varmıştı. Çünkü bu kişiler normalde günlük hayatlarını açıkça etkileyecek ve sonuçta yerel topluluklarını daha iyi yaşanır kılacak bu tarz gruplara veya organizasyonlara katılmayı seçmiyorlarsa, ulusal seçimler veya ulusal politikanın hâkim kılınacağı seçimlerde de katılım göstermeyeceklerdi.

Gelecek ay. Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

2014 Yılına Girerken

(2013 Yılıının Son Celsesi)

Kryon Celsesi

Medyum: Lee Carroll
Çeviren: Necati Tarıman

15 Aralık 2013 Laguna Hills, California

Selâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. 2013 yılının Aralık ayına geldik bile ama sizlerin ve tüm gezegen çapında binlerce yaşlı ruhun karşısında durup "sıkı durun" dediğimizden beri sanki sadece bir an geçmiş gibi geliyor.

Gündönümlerinin devinimi ile ilgili kehânetin binlerce yıl geri giden bir mazisi olduğundan ve bir dönüm noktası olduğundan söz etmiştik. Maya toplumunda bizim bugün kullandığımız deyimle peygamberlik veya kahinlik olarak adlandıracağımız

işlevi gören insanlar zaman kesirlerini dünyanın yalpalamasının ezoterik unsurlarını yansıtabilecek şekilde biraraya getirmişlerdi. Size onların neredeyse mükemmel bir vizyonları olduğunu ve bu sayede yaratmış oldukları takvim ile yeni dönemin üst üste çakıştığını söylemiştik.

Size 2012 yılının sonu ile 2014 yılının başı arasındaki dönemin bir yeniden ayarlanma süreci olacağını söylemiştik. Birçok celsede yeniden ayarlanmanın ne olduğunu defalarca ifade ettik. Size sıkı durmanızı söyledik ve tohumların daha büyük işler için atıldığını

belirttik. Sizin 2013 yılında zorluklarla karşılaşabileceğinizden ve hattâ bazılarınız için bu yılın diğerlerine göre daha zor geçeceğinden de birçok kez söz etmiştik. Biraz sonra geçtiğimiz yılda nelerin zor olduğunu ve bundan sonra neler olacağını söyleyeceğiz.

Size 2013 yılı ile ilgili olarak nasıl o zaman belirli bilgiler verebildiysem, şu anda size önümüzdeki yıl ile ilgili yine bilgi verebilecek durumdayım çünkü tüm bunları yaratan sizsiniz. Şimdi söyleyeceklerimi kehânet olarak değil bir rapor olarak dinleyip değerlendirmelisiniz sevgili varlıklar. Ben sizin karşımda otururken göremediğiniz o büyük resmi görebiliyorum. Sizler sadece kendinizin tekliğini ve birkaç dostunuzu görebiliyorsunuz. Ruh'un gezegende bulunan milyarlarca ruha dayalı olarak sahip olduğu genel bakış açısından görülen manzarayı sizin görebilmeniz mümkün değildir. Milyarlarca niyet vardır ve bunların bazılarında olumlu sürprizler yer almaktadır. Bazı bilinç değişimleri daha yeni oluşmaya başlamıştır ve ayrıca karanlık enerjinin zor öldüğünü birçok kez ve ısrarla söylemiştik. Bunu ısrarla ve tekraren söyledik çünkü sizin çamurdan çıkıp kurtulma sürecinin zor ve uzun soluklu olacağını iyice anlamanızı istedik. Çamurun sizi hep geri çekmeye çalışacağını unutmayın.

Sizin bu gezegene yansıttığımız ışık nedeniyle karanlık enerjinin kaybedecek çok şeyi var ama bu yeniden ayarlanma yılı olmuştur. Sizin başımıza neler gelmiş olduğunu biliyorum. Çok erken dönemde kaybettiğiniz arkadaşlarınız olduğunu biliyorum. Bazılarınızın içinde bulunduğu çok tuhaf durumları ve bunun nasıl bir görüntü sergilediğini biliyorum. Şuna sizin neler düşündüğünüzü biliyorum diyelim. Siz başımıza gelmiş olan şeylerin bir ışık içişisine

uygun olmadığını veya bunun haksızlık olduğunu düşünüyorsunuz. Lâkin yeniden ayarlanma işte budur. Yawee'ye bunun "onun yılı" olduğunu söylemiştim (Yawee/ Kryon seminerinde bir sunuş yapmış olan Dr. Todd Ovokaitys'nin Lemuryalı adıdır).

Şimdi söyleyeceğim şeyler şu anda karşımda oturmuş beni dinleyen yaşlı ruhların dışındadır bu celseyi dinleyen ve okuyanlar için pek anlamlı olmayabilir. Bunun nedeni doğrudan Yawee'ye hitap edecek ve bundan önce hiç açıklamamış olduğumuz bazı şeyleri tanımlayıp açıklayacak olmamdır. Artık zamanı geldi.

Sevgili dinleyiciler, şimdi söyleyeceklerimin büyük resme uygun olduğu konusunda bana güvenebilirsiniz. Odada olanlar biraz önce Yawee'nin yaptığı sunumda onun yüksek biliminin nasıl artık görülüp kabul edilmeye başlandığını duyduunuz. Sizler söyleyeceklerimin arkasında olan anlamı diğerlerine göre daha iyi anlayıp değerlendirebilecek durumdasınız. Biraz sonra bedeninin bir fonksiyonunu açıklayacağım ve sen Yawee, aslında olman gerektiği kadar farkında değilsin bunun.

Bunun nasıl açıklasam acaba? Yawee yıllar önce bir vizyon gördün ve bu vizyonda DNA seninle konuştu. Bundan söz etmiştin. O zaman 15 dakika boyunca sen DNA'yı fiilen "duyabildin" ve bir dereceye kadar da sadece bir molekül ile konuşmadığının farkındaydın. O anda sen kendi DNA'n ile iletişim kurmuştun. Sanıyorum bunu anlamıştın ama olayda senin anlattıklarının dışında kalan bazı sıradışı şeyler vardı ve senin bunlardan söz etmediğini ben biliyorum. Orada sen aynı anda 100 trilyon molekül ile iletişim halindeydin. Bunun nedeni DNA'nın sadece bir molekülü ile iletişim kurmanın mümkün

olmamasıdır. İleride keşfedilecek olan bir süreç var ve senin şu anda kullanmakta olduğun süreçten de şimdi söz edeceğim.

Tıp, ezoterik tıp, ne olduğunu pek bilmeden ve anlamadan bir şeyi yüzyıllardan beri kullanılmaktadır. Bu işle uğraşanlar bunun işe yaradığını biliyorlar ama bunun nasıl gerçekleştiği konusunda bilgileri yok. Homeopati gizemlidir. Çünkü homeopati bedende kimyasal açıdan herhangi bir reaksiyona girebilmek için fazla küçük olan bir tentür ile çalışır ama bu yine de bir şekilde işe yarar. İnsan bunu yutar ve normal olarak bu dil altında emilir ve sonuç alınır. Eğer homeopati ile uğraşan ve bu maddeleri dağıtıp kullananlara sorarsanız, size birçok cevaplar verebilirler ama dikkat ederseniz bunların hepsinin aslında tahminden öteye geçmediğini anlarsınız.

Bu yöntemin işe yaramasının nedeni bedene verilen küçük tentürün "içsel zeki beden" tarafından "görülmesi" ve onunla iletişim içinde olmasıdır. Burada söz konusu olan sizin entelektüel tarafınız, beyniniz veya sizin 3 boyutlu bedensel kimyanız değildir. Bu tentür esas olarak bedene kendisini iyileştirmesi için verilen bir sinyaldir. Tentür herhangi bir yere yönlendirilmez ancak beden insanın ve ilaçtaki kimyasal maddenin niyetini "görür" ve içsel zeki beden anında ne yapılması gerektiğini anlar ve bilir. Böylece beden olması gereken yerde iyileştirmeyi başlatır. Kaç çeşit homeopatik devâ vardır? Aslında sayısız çeşit vardır ve bunların hepsinin herhangi bir yönlendirmeye gerek olmaksızın işe yaradığı bilinmektedir. Buradan çıkan sonuç bedende çalışmakta olan bir süreç olduğudur ve bunun başka izah tarzı da yoktur.

Yawee, şimdi senin en son icadın hakkında konuşalım. Sen, senin yönlendirilmiş kök hücre protokolunu "oraya git ve orada kal" talimatı teknolojisi olarak adlandırdın ve buna göre kök hücreler bedende doğrudan doğruya gerek duyulan yere yönlendirilmektedir. Sen kök hücrelere bedende kullanılıp işe yarayacakları belirli bir yere gitme ve orada kalma "talimatı" veriyorsun. Şu anda karşımdaki sandalyelerde oturanlar bu konu hakkında bilgi sahibi değiller. Ama sen ve ben bilgi sahibiyiz. Ve sen ya üst üste defalarca, iyi sonuçlar elde edecek kadar inanılmaz ölçüde şanslıydın veya işin içinde tam olarak ortaya çıkarılmayan bir şey var. Zira bir kök hücreyi "oraya git ve orada kal" senaryosuyla belirli bir yere yönlendirme, bir milyar nüfuslu bir kentin dış mahallelerine gidip orada aranan kişiyi tesadüfen elinle koymuş gibi bulmaktan hiç farklı değildir. Ama yine de sistem bir şekilde çalışmakta ve işe yaramaktadır.

Senin "oraya git ve orada kal" senaryon, mikro sonuç almaya yarayan inanılmaz bir makro programdır. Nasıl? İnsan bedeninde trilyonlarca, hattâ yüzlerce trilyon birbiri ile özdeş olan DNA molekülü vardır. Bunlar bir şekilde ve anlık olarak "birbirleriyle konuşurlar". Eğer bir DNA molekülü bir şey hissederse, hepsi birden bunu hissederler. Bunun nasıl gerçekleştiğini bilim henüz bilmiyor. Bilim insanları bu konu hakkında düşünmüş olabilirler ama henüz bir şey bilmiyor. DNA'nın burada bu işi nasıl yaptığı halen gizem olma özelliğini sürdürüyor. DNA bir şekilde iletişim kurabiliyor olmalıdır ama bilim henüz bunun için gerekli olan iletişim sürecini ortaya çıkarabilmiş değil. Ancak, DNA hücreleri programın niyetini her beraber ve tek bir organizma gibi "görebilmekte" ve yine tek bir organizma gibi uygulamaktadır.

Size bu konudan daha önce söz etmiştik ve hattâ bu konuda kitaplar bile yazmıştık. Sizin DNA'nızın kuantum özellikleri vardır. Molekülün kendisi gerçi kuantum halde değildir ama kuantum talimatlar vermektedir. Ama bundan fazlası da var. Benim şu anda sizin vücudunuzda algıladığım tüm DNA tekildir ve hepsinin ortak bir bilinci vardır. Tamamı hayırsever bir birlik olarak çalışacak şekilde kuantum durumda kilitlenmişlerdir. Bu henüz tam olarak anlaşılmamış olan bir kuantum fiziği özelliğidir ve şu aşamada biyolojide uygulanmamaktadır. Bu akıllı bedeni, içsel bedeni temsil eder ve bunun kanıtını görmek isterseniz, nereye bakarsanız bakın, her yerde görebilirsiniz.

Tek yumurta ikizleri hakkında ne biliyorsunuz? Onların aynı DNA'ya sahip olduklarını ve gezegende tek yumurta ikizleri dışında aynı DNA'ya sahip olan başka insan olmadığını biliyorsunuz. Tek yumurta ikizleri ile ilgili olarak yapılan araştırmalar hakkında ne biliyorsunuz? İkizlerin dünyanın iki ayrı ucunda bulunsalar bile aile içinde olan bir şey hakkında aynı anda aynı sezgilere sahip oldukları biliniyor. Bu size onların DNA'sı hakkında ne çağırıyor? İkizlerin DNA'larının bir şekilde birbirleriyle bağlantılı oldukları anlaşılmalıdır bundan. Aslında, DNA'lar belirli bir kuantum durumda bağlantılıdır. Peki, siz DNA içindeki kuantum durum hakkında ne biliyorsunuz? Bunun cevabı hemen hemen hiçbir şey bilmediğinizdir. Bu nedenle size bununla ilgili bazı bilgiler vereceğim çünkü bu sizin bundan böyle yapacağınız her şeyi etkileyecektir.

Şimdi yavaş gidelim ortak çünkü bunun doğru anlaşılmasını istiyorum. Tüm bunlar insanın yeniden ayarlanması ile ilgilidir. Ben birazdan yeniden ayarlanma sürecini ve pek

çoğunuzun içinde neler değişmekte olduğunu anlatacağım.

DNA etrafındaki alan kuantum durumdadır ve birçok bakımdan ona verilmiş olan başka bir kuantum duruma tepki verir. Bu verilen tepki doğrusal değildir, kimyasal değildir ve ayrıca entelektüel düşünce aracılığıyla gelmez. Sizin etrafınızdaki bu kuantum dünya henüz ölçülmemiştir ve sizin tarafınızdan da görülemez. Bu alanı kanıtlamak için gerekli aygıtlar henüz yok ama zaman içinde bu aygıtlar icat edilecek ve o zaman geldiğinde sizler bu kuantum alanı açıkça görebileceksiniz. O zaman haklı olduğumu bileceksiniz.

Eğer DNA'nın etrafında çepeçevre bir çeşit kuantum durumu varsa, bunun anlamı DNA'nın kuantum durumda olan başka şeylerle birlikte kuantum özelliğe sahip olmasıdır. Peki, siz başka nelerin kuantum olduğundan şüpheleniyorsunuz? (Burada Todd tarafından geliştirilmiş olan Epifiz seslerine atıf yapılmaktadır) Pleiadeslilerden kaynaklanan tohum biyolojisi de kuantum durumdadır. Ben şimdi bunu söyleyeceğim ve Yawee de ne olduğunu bulacak. Kuantum düzeyde tüm DNA'ları birbirine bağlayan çok boyutlu alanın ortak zekâsı vardır bu orijinal şablon ile bağlantılıdır. Bunun anlamı, aynen homeopatide ne yapılmak istendiğinin bilinmesi gibi, bu alan sizin ne yapmak istediğinizi biliyor ve azami ölçüde hayırsever olma özelliğine sahiptir.

2014 yılında sizin DNA kimyanız %30 -35 düzeyinde çalışıyor olabilir ama ana şablon %100 düzeyinde çalışmaktadır. (Bu şablon oradadır ve her zaman orada olmuştur) Bu nedenle, sizin DNA'nız etrafındaki alan her zaman oradadır ve %100 düzeyinde çalışmaktadır. Sizler insan olarak dualite temeline da-

yalı seçimler yapar ve hayat ile ilgili kararlar alırsınız. Ama DNA kuantum düzeyinde, "akıllı beden" düzeyinde, şablona bağlı olan tezahürat yapan bir bölüm vardır ve bu her zaman gitmeye hazır durumdadır, hayırsever ve verdiğiniz her şeyle işbirliği yapmaya hazır. İşte bu homeopati etkisidir.

Yawee, deneylerin başlangıç aşamalarında çok sıradışı bir şey keşfetmiştin ve bu da senin kuantum lazerinin homeopati etkisiydi. Sadece birkaç DNA molekülüne bile talimat dizinleri verebilirsen, tüm DNA'ların aynı anda durumdan haberdar olduğunu fark etmiştin. Bu talimatları doğrusal olarak versen bile tüm DNA'lar aynı anda durumdan haberdar oluyordu.

Senin "oraya git ve orada kal" senaryon insanın şablon ile bağlantılı olan hayırseverliği ile işbirliği içindedir ve her zaman senin ne söylediğini bilmekte ve hep işe yaramaktadır. Her zaman işe yaramaktadır! Sizler kuantum halde olan beden zekâsı ile çalışıyorsunuz. Verdiğiniz talimatlar ne kadar rafine hale gelirse, o kadar çok hayırseverlik görülmekte ve anlaşılmakta ve beden de kendisini o kadar çok şablon aracılığı ile iyileştirmektedir. Bunu zaten biliyordun. Senin yaptığın kuantum homeopatidir.

Doğrusal halde parçalar tüm etkisi yaratamamaktadır, değil mi Yawee? Böyle bir şey doğrusal dünyada anlamsız olmaktadır. Hikâyenin gerisi ise, senin insan bedeninin kuantum olarak dolaşık haldeki DNA'sı ile kuantum olarak el sıkışmış olmandır. Bu sonuçların bu kadar önemli olmasının ve genel olarak bilime tam ters düşüyor olmasının nedeni, senin dünyada ilk kez ispatlanabilir kuantum fiziği enerjisini ortaya çıkarmış olman ve bunun da insanın kuantum

biyolojik parçalarına giden kısa yol olmasıdır. Bunun neden işe yaradığını biraz önce söyledim. Tabii ki bundan fazlası var, zaten her zaman daha fazlası vardır, ama bunu öğrendikten sonra şu ana kadar üzerinde düşünmüş ve biraz incelemiş olduğun adımlara geçebilirsin zira artık senin üzerinde çalışacağın biyolojinin prensibinin "hayırsever işbirliği" olduğunu biliyorsun.

Sevgili varlıklar, bu DNA kuantum alanı bu yıl biraz kenarda kalmıştır. DNA'nızın ana şablon ile bağlantılı olan hayırseverliği yeniden ayarlanma aşamasındaydı. O bazen şablonla uyumlu, bazen de değildir. İşte sizler tam da bu nedenden o hissettiğiniz şekilde hissettiniz. İşte bu nedenle bazen sürpriz hastalıklar ortaya çıktı. Gelin şimdi 2013 yılının yeniden ayarlanma hususlarının üstünden geçelim.

Sağlık birinci sırayı alır. Herhalde bunun hakkında uzun uzadıya konuşmam gerekmez. 2013 yılında bu zamana kadar olduğundan çok daha fazla hasta yaşlı ruh dolaşmıştır etrafta. Bu durum sanki ezoterik bir salgın hastalığın her şeyi pençesine almış olması gibiydi ama yeniden ayarlanma işte böyle bir şey. Henüz her şey birbiri ile uyumlu halde değil ama bir müddet sonra olacak. Bildiğiniz gibi, Ruh bir takvime göre çalışmaz ve bu nedenle 1 Ocak 2014 geldiğinde bundan sonra her şeyin çok iyi olacağını düşünüp kutlama yapmaya kalkmamanızı öneririm. Her biriniz farklısınız ve her birinizin yolları farklıdır ve bu nedenle de ayarlamalar da farklıdır. Sorunların çözümleri farklılık gösterir ama size söylemek istediği husus 2013 yılında 2014 yılı için yeniden ayarlanma tohumlarının ekilmiş olduğu ve tohumların 2014 yılında büyüme başlayacaklarıdır. Sizin bu DNA alanınız tedricen ayarlanacaktır

ama bu farklı bir insan tabiatı şablonu ile yapılacaktır. Bu şablon geliştirilmiş bir modeldir ve eski enerjinin ötesine geçen şeyler için hazır ve hazırlıktır.

Size ezoterik yaşamı sürdürme modunda olduğunuzu söylemiş ve hattâ ortaya çıkmasını beklemeniz gereken özellikleri belirtmiş ve bunların yaşamı sürdürme ile ilintili olmadığını da ifade etmiştik. Bu özellikler arasında en önemlileri şefkat, hoşgörü ve ılımlılık olmaktadır. Ayrıca cömertlik ve yaşamı sürdürme moduna dahil olmayan diğer her şey de bu özellikler arasında yer almaktadır. Bunun için "farklı bir yaşamı sürdürme" diyebilirsiniz. Burada söz konusu olan şefkat yaratmak suretiyle yaşamı sürdürmektir ve bu da dünyayı barışa götürecektir. Felaket tellallarının, en kötüye hazırlananların ve bekleyenlerin söylediklerine rağmen bunlarla birlikte dünyada insan yaşamının sürmesi güvence altına alınacaktır. Ancak, felaket tellalları ve benzerleri en kötü ile karşılaşmaktan kurtulamayacaklardır çünkü onlar DNA'larına tam da bu mesajı vermektedirler. Hiç korktuğu hastalıklardan kurtulmayı başaran hastalık hastası duydunuz mu? Gördüğünüz gibi işe yaramaktadır. Hayırsever bir hücresel yapı "patronun" talimatlarını yerine getirebilmek için elinden gelenin en iyisini yapacaktır. Sizin vereceğiniz talimatlar ne olacak? Siz etrafınızdaki kuantum alana ne söyleyeceksiniz? Bundan sonra bu konudan söz edeceğim.

Sağlık. Kendi bedeninizde neler olup bittiğini ve bunun yardımsever olduğunu bildiğinizden, sezginiz ile ona kuantum talimatlar verme fırsatına sahipsiniz. Bunu beyninizle yapmanızı söylemedim, öyle değil mi? Kavramsal sezgisel düşüncenizi kullanmalısınız. İyileştiginizi görün! Hastalık veya

anormallikten çıktığınızı görün. Bunlar bilginizi şimdiye dek kavradığınızdan daha fazla almaya hazır ve istekli olan alıcıları olan yeniden uyumlanmış DNA'ya giden talimatlarınızdır. Tedaviler hızlı olabilir, bana güvenin ve en kötüsü sona erdi. Ama yeni enerjilerin yeniden ayarlanması ve kolaylaştırılmasına uymak bir süre alacak, bu nedenle onlara zaman verin. Ama çoğunuz için en kötüsü sona erdi.

Bilinç. Dedikimiz gibi, sizler biraz kapalıydınız. Dolunaylar yılı tamamlandı. Bilinç biraz da kapalı olsa, içinizdeki çekirdek ile uyum içinde olamaz. Yeniden ayarlanma süreci nedeniyle enerjiler onu itip çekmektedirler. Siz muhtemelen bilmiyorsunuz ama bu bazılarınızı Ruh'tan uzaklaştırdı. Bunu biliyor muydunuz? Ben burada kimlerin olduğunu ve kimlerin dinlediğini biliyorum. Bazılarınız inançlarını kaybettiler, bazılarınız Tanrı sevgisinden uzaklaştılar ve alaycı ve küçümser tavır içine girdiler. Yeniden ayarlanma işte bunu yapar. Eğer siz sadece zekânıza güvenerseniz, hiçbir şey başaramayacaksınız. Çünkü sizin zekânız içsellığınızle bağlantı içinde değildir.

Yüksek benliğinize bağlantınızın o güzel gümüş kordonun beyninizdeki snaplarının bir ürünü olmadığını biliyorsunuz, değil mi? İlâhi olanın görkemini entelektüel olarak inceleyemezsiniz. Bu ancak kalp, içsellik ve duygusal beden içinde yapılabilir. Bunu becerdikten sonra tümünü, beyninizin entelektüel tarafı ile dengeli hâle getirirseniz, o zaman üstatlığa ulaşmış olursunuz.

Ben kimlerin burada olduğunu biliyorum. Aranızdan kaçınız sahip olduklarınıza tutunma gayreti içinde kıvranıp duruyorsunuz? Eski enerjide, meditasyon yaptığınızda hangi

duyguların ortaya çıktığını hatırlıyor musunuz? O "bilinen" bir enerjeydi. Ya Ruh ile kurduğunuz ve sizin gülümsemize neden olan bağlantılardan veya sizin içten kendinizi iyi hissetmenize neden olan ama artık kaybolmuş olan o şeylerden ne haber? Şimdi onlar kayıp mı? Burada kimlerin olduğunu ve kimlerin dinlediğini biliyorum. Pekâlâ, size bir şey söyleyeyim, o geri dönüyor! Ama bunun için yeni bir istasyona ayarlanmanız gerekebilir. Bunun farkında olsanız iyi olur. Eski yöntemleri tekrarlamaktan kaçının ve yeni şeyler deneyin. Tanrı size doğru, huzur üflerken O'nun nefesini hissedin. Bu da sözünü etmek istediğimiz ikinci konuyu, yani bilinç.

Eşzamanlılık, üç numaralı konudur. Bazıları için sanki eşzamanlılık durmuş gibidir. Sizin hayatınız buna bağlıdır ama yine de hiçbir şey olmuyor. Ancak, Yawee için işler biraz farklıdır. Ona 2013 yılında onun için eşzamanlılığın ortaya çıkacağını ve görünür hâle geleceğini söylemişim ama bunun nedeni onun farklı olması ve geçen hafta Afrika kıtasındaki yeni sınır olarak tanımladığımız şeyin büyümesini başlatacak olan tohumları ekmesinin gerekiyor olmasıdır. Bunu yıllardan beri hep söylüyoruz ve bugün bu toplantıda bunu yeniden duyuyorsunuz tam söylediğimiz yerde ortaya çıkan başlangıç. Dolayısıyla, Yawee yeniden ayarlanma sürecine iştirak etmekten çok o süreci kolaylaştırmaya yardım etmektedir.

Eşzamanlılık birçok kez tanımlanmıştı ama bunun için sizin kendi sezgisel benliğinizle ve içsellığınızle uyum içinde olmanız gerekmektedir. Ancak, sezginiz için ihtiyaç duyduğunuz şablonla aranızdaki hayırsever bağlantı sizin için kendisini yeniden ayarlamaktadır ve bu oldukça zor bir süreçtir. Sizin

olacağını düşündüğünüz şeyler olmadı ve sizin asla olmayacağını düşündüğünüz şeyler de oldu. Bu durumda siz kendinizi işleri doğru yapıp yapmadığınızı sorgulamak zorunda hissediyorsunuz tabii, öyle değil mi? Ben kimin burada olduğunu ve kimin dinlediğini biliyorum. Bu değişektir ve siz yavaş yavaş o uyumu yeniden elde edeceksiniz çünkü DNA'nızın şablon kaynağına olan hayırsever bağlantı yeniden uyumlanmaya başlamaktadır.

İnsan nesli olarak DNA'nızın daha büyük bir bölümünü devreye sokabilecek duruma geliyorsunuz. Bazılarınız buna kullanacak ama bazılarınız da kullanmayacak ancak sadece az sayıda insan değil, insanlığın tamamı bunu almaktadır. Işık işçileri, yaşlı ruhlar Akaşın bilgeliğine sahipler, bunu hissediyorlar ve biliyorlar. Onlarda ataların bilgeliği var ve bu nedenle bunun gibi mesajları dikkate almak ve uyum sağlamak gerektiğini anlayacak durumdadırlar.

İyi şeyler olmasını bekleyin. Size bir yıl önce 2013 ile ilgili bilgileri verdiğimde bana inanmış mıydınız? Ama işler daha da iyiye gitmeye başlamaktadır. Size eski enerjinin zor öleceğini söylemiş miydim? Eski enerji sizi durdurmaya çalışacak. Ama unutmayın ki, bu eski enerji sizi alt etmeye çalışan bir varlık değildir. Eski enerji sadece belirli bir şekilde çalışan ve ışık ile denge kuran karanlık enerjidir. Haberleri izlerken belirli bazı eylem çeşitlerinden söz edildiğini duyduğunuzda bilin ki, bir süre işler iyi gitmiyor gibi görünecektir çünkü haberlerde sadece karanlıktan söz edilir.

Yargılama dördüncü konumuzdur. Kötü yargı. Bazılarınız kötü seçimler yaptınız. Normal olarak bunu yapmazsınız ve kötü

seçim yaptığınız için sizler orada oturup kendinizi dövüyorsunuz. Geriye baktığınızda olayları farklı olarak değerlendirebiliyor ve "Ben yaşlı bir ruhum. Daha doğru karar verebilmeliydim. Filanı veya falanı yapmamalıydım." diyorsunuz. Belki de bazı yerlere gittiniz ve belirli olayları tetiklediniz ama işler istediğiniz gibi gitmedi. O durumda kendinize, "Bunun böyle sonuçlanacağını bilmem gerekirdi." diyorsunuz ama yeniden ayarlanma sürecinde böyle şeyler olur.

Siz "sağduyu" şablonunuz ile uyum içinde değildiniz ve dolayısıyla yeniden ayarlanma sürecinde seçim yapma ve karar verme yeteneğiniz olması gerektiği gibi değildir. Size bir yıl önce bir yıl süre ile bir dolaba girip saklanmanızın ve oradan çıkmamanızın, bu süre içinde birinin size kapağın altından yiyecek ve su vererek sizi hayattan kopuk olarak hayatta tutmasının daha iyi olacağını söylemişim. Bu tabii ki Kryon nüktesiydi ama siz benim ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Oysa siz dolabın içinde kalmadınız, etrafta dolaştınız, her zaman olduğu gibi çeşitli kararlar verdiniz ama hepsi veya birçoğu doğru ve yerinde değildi. Bunun sizde yılgınlık yaratmasına izin vermeyin. Eğer istiyorsanız, 2013 yılını karanlıkta geçmiş bir yıl olarak addedin. Kendinizi o sürede sis içinde hareket etmiş gibi kabul edin ama o sis artık açılmaya başladı. Hatırlanması gereken husus sisin aniden açılmayacağıdır. Tedricen önünüzde daha uzun bir mesafeyi görmeye başlıyorsunuz ve giderek kendinizi daha iyi ve rahat hissedeceksiniz. İşlerin daha iyiye gittiğini birçok yönden hissedeceksiniz sevgili varlıklar. Bağlantı, uyum, DNA'nın yaratılışın şablonu ile tam bir uyum içinde olmasından daha iyi bir şey olamaz.

Hayırsever DNA: Yawee, bu süreci bu ölçüde kullanan ilk insan olduğunun farkında mısın? Bu konuda edindiğin bilgiler sayesinde bundan böyle neler yapabileceğinin farkında mısın Yawee? "Oraya git ve orada kal" yöntemi sadece bir başlangıçtır. Daha da çarpıcı bir şey dene ve bunun seni şaşırtmasına izin ver. DNA'nın tüm kuantum alanı senin kim olduğunu ve ne yaptığını biliyor ve insanlığın tamamı buna izin verince ve verdiğinde bu işe yarayacak ve çalışacaktır. Gerçekten işe yarayacak ve çalışacaktır.

Korku son konumuzdur. Siz ışık işçileri ve yaşlı ruhlarınsınız ve "Ben hiçbir şeyden korkmuyorum" demeye devam ediyorsunuz. Oysa korkuyorsunuz! Bu ifadeyi daha önce de kullanmıştım ve bu ifade partnerimin beyninden kaynaklanmaktadır. Eğer bu ifade size komik gelmiyorsa beni bağışlayın ama yine de söyleyeceğim. 2013 yılı korkuluğun ateşe verildiği yıldır.

Dengesizlik olduğunuz her şeyi yok edebilir ve sizin çekirdeği kaybetme korkusuna kapılmanıza neden olabilir. Ruhsallığınızdan kuşkulananız için birkaç şeyin olması yeterlidir, değil mi? "Doğru mu yapıyorum? Ruh, ben doğru mu yapıyorum? Bunun olmaması gerekiyordu. Ben neyi yanlış yaptım acaba? Doğru mu yapıyorum? Neden her şey kötüye gidiyor?" Sevgili varlıklar, ben buraya hiçbir şeyin kötüye gitmediğini, hiçbir şeyin yanlış olmadığını söylemek için geldim. Her şey olması gerektiği gibidir ışık işçisi çünkü yeniden ayarlanma sürecinden geçen sensin. Bunu anlayabiliyor musun?

Gezegendeki insanların % 90'ı kendini iyi hissediyor ve herhangi bir tuhaf şeyin olmadığını düşünüyor. Bunun nedeni, onların yaşlı ruhla temas halinde olmamasıdır. Onlar

özgür irade ve özgür seçime karar verebilirlerdi ama bununla ilgilenmiyorlar. Oysa siz bununla çok ilgileniyorsunuz. Bunun nedeni sizin yeniden ayarlanma için izin vermiş olmanızdır. Buna ne dersiniz?

Bunu dinleyen ve duyan herkesin size doğru itmekte olduğumuz bu hediye almasını istiyorum. Bunu kuantum olarak yapıyoruz ve sizden korkuyu salıvermenizi istiyoruz. Korku, eğer her şey farklıymış gibi hissediyorsanız, işlerin iyi gitmediğini söyleyen bir eski enerji kalıntısı kağıttan kaplıdır. Bunu doğru olmadığını bilmeniz gerekir. Siz her şeyi ama gerçekten her şeyi doğru yapıyorsunuz. Bu süreç içinde neden burada olduğunuzu ve burada ne yaptığınızı anlayacaksınız. Neden siz? Ve neden şimdi? Yoksa baştan beri plan bu muydu?

Bu sahte korkudan kurtulun. Yeniden ayarlanma süreci içinde geçen bir yılın sizin inancınızı kaybetmenize yol açmasına izin vermeyin. Eğer istiyorsanız o eli, yüksek benliğin size uzattığı o eli tutun ve sıkıca tutunup bırakmayın çünkü yüksek benliğiniz bunu size öneriyor. Bu yeniden ayarlanma, tuhaf, garip veya hasta gibi veya size nelerin olduğunu bilmiyormuş gibi hissetme saçmalıklarını sona erdirmenin zamanı geldi artık. Kim olduğunuz ile ilgili kuşku veya neden tuhaf yargılarda bulunduğunuzu ve varolmayan eşzamanlılığı bulmaya çalışmayı sonlandırmanın zamanı geldi.

Biz her zaman sizinle birlikteydik ve size nelerin olacağını söyledik. Ama olaylar olmaya başlayınca, siz nedenini anlamazsınız korkuya kapılıyorsunuz. Artık korkuyu silmenin, ondan vazgeçmenin zamanı geldi. Her şey uyum içine girmeye başlayacaktır ve uyum gerçekleştiğinde, sizin ümitle bek-

lediğiniz eşzamanlılık çalışmaya başlayacak ve yerleşecektir. Bazılarınız hayal ettiğinizden bile fazla eşzamanlılıkla karşılaşacaksınız ve bu 2013 yılının telafisi olacaktır. O zaman neden bazı şeylerin oldukları zaman olmaları gerektiğini anlayacaksınız.

Sevgili varlıklar, sizler yaşlı ruhlarsınız. Sizler Galaksinin öncüleri ve ümidisiniz. Ben yıllar önce bugün bu celseyi yapıp bunları söyleyebilmek için geldim. Bunu anlayabiliyor musunuz? O zamanlar sizin köprüyü geçeceğinizle - gündönümünün devinimi değişikliği - ilgili olarak sadece ümit vardı. Ama siz daha sonra köprüyü hasarsız olarak geçtiniz ve şimdi iş yapma zamanı geldi. 2013 yılından sonra yapacağınız iş eşzamanlılık ve sizin kim olduğunuzla ilgili olacaktır.

"Kryon neden tüm bunlar başımıza gelmek zorunda?" dersiniz, size "Size bu nedenle ışık işçisi deniyor" derim. Çalışmak gerekiyor ve işin epeyi bir kısmı da oldukça zor.

Artık gitme zamanımız geldi ve bundan sonraki celse 2014 yılında gerçekleşecek. 2014 yılı "yedi yılı" yani kutsallık yılını temsil eder. Sizlerin sağlık sorunları, bilinç sorunları, kötü yargılarınız ve korkularınız aracılığıyla ekmiş olduğunuz tohumlar toprağın içindedir. Bundan sonra size düşen onları şefkatle sulamaktır ve onlardan büyüyen şey sizin her zaman istemiş olduğunuz güzellik olacaktır. Toprak, en sonunda ektiğiniz tohumları büyütün ve Dünyada barış için bir dönüm noktası yaratarak sıkı çalışmanızın meyvesini versin.

Bırakın içinizde şefkat hüküm sürsün ve dik durun sevgililer. Bunu siz yaptınız.

Ve öyledir. KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2013 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 80 TL

Yurt dışı 100 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com